

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

24 mei 2000

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

ACTUELE VRAGEN

MOTIE BELANGENCONFLICT

AANPASSING PERSONEELSFORMATIE EN STATUUT VAN HET PERSONEEL VAN HET ALGEMEEN SECRETARIAAT

AANPASSING RECHTSPOSITIEREGELING MEDEWERKERS

DECREET DRINGENDE MAATREGELEN BETREFFENDE HET LERARENAMBT – STEMMING

DECREET WIJZIGING DECREET REGELING RECHT OP VRIJE NIEUWSGARING EN UITZENDING VAN KORTE BERICHTGEVING DOOR DE OMROEPEN – STEMMING

RESOLUTIE STIMULEREN VAN AUTOLUWE INITIATIEVEN – STEMMING

Inhoud

Nr. 61

Woensdag 24 mei 2000
Middagvergadering

Berichten van verhindering	1
Actuele vragen (Regl. art. 82)	
Actuele vraag van de heer Carl Decaluwe tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de onderhandelingen met de Franse Gemeenschap betreffende het frequentieplan voor landelijke commerciële radio	
Actuele vraag van de heer André Denys tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de onderhandelingen met de Franse Gemeenschap betreffende het frequentieplan voor landelijke commerciële radio	1
Actuele vraag van de heer Jos De Meyer tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de regeringsbeslissing inzake Doel	
Actuele vraag van de heer Jos Stassen tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, en tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de regeringsbeslissing inzake Doel	
Actuele vraag van de heer Frans Wymeersch tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de regeringsbeslissing inzake Doel	3
Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de financiering van de mobiliteitsinvesteringen in en rond Antwerpen	
Actuele vraag van de heer Ludwig Caluwé tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de financiering van de mobiliteitsinvesteringen in en rond Antwerpen	9
Actuele vraag van de heer Koen Helsen tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de geweldtoename in instellingen voor bijzondere jeugdzorg	12
Actuele vraag van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de eventuele invoering van een leescheque	13
Actuele vraag van de heer Dirk De Cock tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de fusie van de toneelopleidingen Studio Herman Teirlinck en Toneel Dora van der Groen	
Actuele vraag van de heer Jo Vermeulen tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de fusie van de toneelopleidingen Studio Herman Teirlinck en Toneel Dora van der Groen	14
Actuele vraag van de heer Luc Martens tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de ontwerp-CAO voor het onderwijs	15
Actuele vraag van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de begeleiding van werkzoekende mensen zonder papieren door de VDAB	17

<p>Actuele vraag van de heer Gilbert Van Baelen tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het advies van de MINA-raad betreffende de controle op stookolietanks</p>	18
<p>Motie van de heren Ludwig Caluwé en Bart De Smet betreffende een belangenconflict – 298 (1999-2000) – Nr. 1</p>	
<p>Bespreking</p> <p style="padding-left: 20px;">Sprekers : de heren Ludwig Caluwé, Etienne Van Vaerenbergh, Joris Van Hauthem en André Denys en minister-president Patrick Dewael</p>	19
<p>Aanpassing van de personeelsformatie van het Algemeen Secretariaat</p> <p>Bespreking en stemming</p>	27
<p>Aanpassing van het statuut van het personeel van het Algemeen Secretariaat</p> <p>Bespreking en stemming</p>	27
<p>Aanpassing van de rechtspositieregeling van de medewerkers van de voorzitter, van de leden van het uitgebreid Bureau, van de fracties en van de Vlaamse volksvertegenwoordigers</p> <p>Bespreking en stemming</p>	28
<p>Ontwerp van decreet houdende dringende maatregelen betreffende het lerarenambt – 269 (1999-2000) – Nrs. 1 tot 4</p> <p>Hoofdelijke stemming</p>	28
<p>Voorstel van decreet van de heren Carl Decaluwe en Tuur Van Wallendael c.s. houdende wijziging van artikel 3 van het decreet van 17 maart 1998 houdende regeling van het recht op vrije nieuwsgaring en de uitzending van korte berichtgeving door de omroepen – 122 (1999-2000) – Nrs. 1 en 2</p> <p>Hoofdelijke stemming</p>	29
<p>Voorstel van resolutie van de heren Carl Decaluwe, Bart De Smet, Ludwig Caluwé en Jos De Meyer, mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche en mevrouw Wivina Demeester-De Meyer betreffende het stimuleren van autoluwe initiatieven – 238 (1999-2000) – Nrs. 1 tot 3</p> <p>Hoofdelijke stemming</p>	31
<p>Motie van de heren Ludwig Caluwé en Bart De Smet betreffende een belangenconflict – 298 (1999-2000) – Nr. 1</p> <p>Hoofdelijke stemming</p>	32
<p>Regeling van de werkzaamheden</p>	34

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.04 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Wilfried Aers, Sonja Becq, Jos Bex, André-Emiel Bogaert, Gilbert Bossuyt, Mathieu Boutsen, Jozef Browaeys, Ludwig Caluwé, Patricia Ceysens, Joachim Coens, Marc Cordeel, Lisette Croes, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Veerle Declercq, Dirk De Cock, Frans De Cock, Karel De Gucht, Hilde De Lobel, Herman De Loor, Anny De Maght-Aelbrecht, Ann De Martelaer, Wivina Demeester-De Meyer, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, Johan Demol, André Denys, Herman De Reuse, Johan De Roo, Claudine De Schepper, Bart De Smet, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Freddy Feytons, Gisèle Gardeyn-Debever, Sven Gatz, Jean Geraerts, Jos Geysels, Eloi Glorieux, Brigitte Grouwels, Dominique Guns, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Koen Helsen, Margriet Hermans, Pieter Huybrechts, Simonne Janssens-Vanoppen, André Kenzeler, Marino Keulen, Gerald Kindermans, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Jacques Laverge, Julien Librecht, Marcel Logist, Jan Loones, Dominiek Lootens-Stael, Jacky Maes, Johan Malcorps, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, André Moreau, Leo Peeters, Jan Penris, Stefaan Platteau, Frans Ramon, Didier Ramoudt, Ludo Sannen, Freddy Sarens, Cis Schepens, Eddy Schuermans, Jos Stassen, Felix Strackx, Lucien Suykens, Guy Swennen, John Taylor, Jacques Timmermans, Bruno Tobback, Maria Tyberghien-Vandenbussche, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Riet Van Cleuvenbergen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Luc Van den Brande, Chris Vandenbroeke, Ria Van Den Heuvel, Mark Van der Poorten, Kris Van Dijck, Jan Van Duppen, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Paul Van Grembergen, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Ingrid van Kessel, Gilbert Vanleenhove, Jef Van Looy, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Etienne Van Vaerenbergh, Tuur Van Wallendael, Francis Ver-

meiren, Jo Vermeulen, Miel Verrijken, Isabel Vertriest, Robert Voorhamme, Johan Weyts, Paul Wille, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Niki De Gryze, Patrick Hostekint, Marleen Van den Eynde : gezondheidsredenen ;

Louis Bril : buitenslands.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Rufin Grijp, Chokri Mahassine, Dirk Holemans, Walter Vandenbossche, Christian Verougstraete.

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 82)

Actuele vraag van de heer Carl Decaluwe tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de onderhandelingen met de Franse Gemeenschap betreffende het frequentieplan voor landelijke commerciële radio

Actuele vraag van de heer André Denys tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de onderhandelingen met de Franse Gemeenschap betreffende het frequentieplan voor landelijke commerciële radio

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Decaluwe en Denys tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de onderhandelingen met de Franse Gemeenschap betreffende het frequentieplan voor landelijke commerciële radio.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, vorige week hebben we vernomen dat de Franse Gemeenschap zich, bij monde van minister van Media De Permentier, verbolgen toonde over het feit dat minister Van Mechelen – ik citeer – 'zomaar een coördinatieaanvraag heeft durven indienen bij het BIPT'. De reactie van Franstalige kant is nogal voorspelbaar. Alvorens onderhandelingen te voeren, willen ze dat de Vlaamse minister van Media deze coördinatieaanvraag intrekt.

Er werden al zware verklaringen afgelegd over de timing van de opstart van de landelijke commerciële radio-omroepen. In volle verkiezingstijd zei de heer Verhofstadt op VTM dat eind 1999 twee landelijke commerciële radio's zouden starten. Nadien werd dat verschoven naar Pasen. De minister-president zei, eveneens in een VTM-programma – hoe kan het ook anders-, dat men op 1 september zou starten. Intussen blijkt dat het zelfs niet meer voor het eind van het jaar mogelijk zal zijn.

Mijnheer de minister, u zult twee scenario's voor ogen moeten houden. Destijds hebt u de vroegere minister van Media verweten dat het niet vooruitging. U gaf zelfs de indruk dat hij in onderhandelingen een onmogelijk mens was. Vandaag staan we nog even ver als waar we toen zijn geëindigd door de eisen van de Franstaligen.

Een eerste mogelijkheid is dat u de periode van honderd dagen bij het BIPT gewoon laat lopen, waarna u eenzijdig de frequenties uitdeelt. Het resultaat zal hoogstwaarschijnlijk zijn dat de 67 frequenties voor de twee landelijke commerciële radio's ernstig zullen worden gestoord. Er is dan een echte etheroorlog op komst, met alle gevolgen van dien voor het luistercomfort en het zendbereik. We kunnen ons afvragen of er middelen nodig zijn om een gebrek aan comfort te bieden aan de mensen die willen meedingen naar deze commerciële frequenties.

De tweede mogelijkheid is dat u bij het BIPT de coördinatieaanvraag intrekt om serene onderhandelingen met de Franse Gemeenschap te beginnen, teneinde zo spoedig mogelijk tot een goed werkend frequentieplan te komen, zodat de landelijke commerciële radio's in de gunstigste omstandigheden kunnen starten. Mijnheer de minister, bent u bereid om op de vraag van de Franse Gemeenschap in te gaan en uw coördinatieaanvraag bij het BIPT in te trekken? Bent u bereid eventueel te wachten op overleg met minister Daems, die naar verluidt het dossier naar zich toe zal trekken?

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mijnheer de minister, collega's, de discussie over frequenties en frequentieplannen wordt vaak voorgesteld als louter technisch, maar de ervaring leert dat ze politiek van aard is. Ze gaat over de ruimte die men geeft aan de openbare radio, de lokale radio's, en nu aan de landelijke commerciële radio's. Het is ook een communautair politiek-strategische discussie. De manier waarop het frequentieplan van de Franse Gemeenschap onze lokale radio's heeft benadeeld, en de manier waarop de Franse Gemeenschap ons toen heeft behandeld, moet ons tot nadenken stemmen.

Tijdens de vorige regeerperiode hebben vele collega's aangedrongen bij de toenmalige minister van Media om op te treden tegen het feit dat de vier ketens van commerciële radio in Wallonië in vele gevallen, zeker in de grensgebieden, de lokale radio's benadeelden die bij ons opereren tussen de 102 en de 107 megahertz. Ik stuur zeker geen verwijt naar de vorige minister van Media : hij heeft al het mogelijke gedaan om dit te verhinderen. De Franse Gemeenschap heeft niets gedaan, heeft de coördinatieprocedure nooit ingetrokken en heeft doorgevoerd wat volgens de geldende procedure mogelijk was.

Ik wil aan de minister van Media vragen om ons niet in een positie van machteloosheid te manoeuvreren zoals is gebeurd met de lokale radio's. In tegenstelling met de heer Decaluwe, ben ik er voorstander van dat de minister de coördinatieprocedure niet intrekt en gewoon doorgaat, zelfs al schreeuwt de Franse Gemeenschap dat er een etheroorlog zal komen. Na de ervaring uit het verleden moeten we sterk op onze strepen staan, en onze politiek-strategische positie in het mediadosier handhaven en trachten te verbeteren. We zien nadien wel wat er van komt.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik neem akte van de bezorgdheid van de heer Decaluwe om de landelijke commerciële radio in de beste omstandigheden van start te laten gaan. U mag ervan overtuigd zijn, mijnheer Decaluwe, dat ik daar mijn best voor zal doen.

Onze verhouding tot de Franse Gemeenschap kent één constante, mijnheer Van Rompuy. We werden

Van Mechelen

beiden geconfronteerd werden met een charmante collega aan de overzijde van de taalgrens, maar dit mag ons de ernst van het dossier niet uit het oog doen verliezen.

Ik heb bij mijn aantreden contact gezocht met Waals minister De Permentier om duidelijk te maken wat de verzuchtingen zijn van de Vlaamse Gemeenschap, en om kennis te nemen van het standpunt van de Franse Gemeenschap. In de loop van de voorbije maanden vond er heel wat overleg plaats om te komen tot een gemeenschappelijke visie. Ik heb er melding van gemaakt in de commissie voor Cultuur, Media en Sport dat er een akkoord groeide om de Vlaamse Gemeenschap de mogelijkheid te geven om, zoals in de Franse Gemeenschap het geval is, op het onderste deel van de FM-band tussen 87 en grosso modo 202.4 niet alleen openbare radio mogelijk te maken maar ook commerciële radio.

Ten tweede hebben we akte genomen van het feit dat in de middenband vooral de Franse Gemeenschap werd geconfronteerd met een aantal frequenties die niet zijn gecoördineerd. In arresten van de Raad van State van september 1998 en van 5 oktober 1999 zijn respectievelijk elf en negen frequenties geschorst. Deze frequenties worden echter nog altijd onrechtmatig aangewend door Franstalige radio's.

Ik heb voorgesteld, in een schrijven van 10 januari 2000, aan minister De Permentier om een zero-base-onderzoek te doen over die middenband, besteld door de beide gemeenschappen, om te proberen tot een optimalisatie van het frequentiegebruik te komen en om een einde te stellen aan de onrechtmatige concurrentie ingevolge een hoger vermogen. Ik geef voorbeelden : in Doornik en Ath staan twee zenders opgesteld met een vermogen van 1 kilowatt en in Oudenaarde en Brakel hebben we zenders met 100 watt, waardoor we onze eigen lokale radio's geen zendcomfort kunnen bieden. De Franstaligen zullen vragen om dat onderzoek uit te breiden over de volledige midden- en bovenband, omdat ze op die manier de frequentie 106, die onrechtmatig door de RTBf wordt aangewend, mee in het onderhandelingspakket willen opnemen. Dat moet volgens mij kunnen.

Er kan vandaag echter geen sprake van zijn dat de Vlaamse Gemeenschap haar rechtmatig ingediende coördinatieprocedure stopt. We zullen de geldige en normaal ingediende procedure afwerken. In de band onder de 102.2 zijn er maar twee van de 21 door de Raad van State geschorste frequenties

waarmee de Franstalige Gemeenschap problemen heeft. Indien het nodig is, zullen we daarover praten, maar niet met de voorafgaande eis om onze coördinatie te stoppen.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de minister, ik vrees dat u zich door uw charmante Waalse collega laat inpakken. U weet immers maar al te goed dat de eerste slachtoffers van een echt conflict de lokale Vlaamse radio's zullen zijn. Er zal voor de twee landelijke commerciële omroepen geen zendcomfort met een dekkingsgraad van 75 percent zijn. Ik vraag u om te proberen tot een overeenkomst te komen in plaats van af te stevenen op een etheroorlog. Het Vlaamse media- en radiolandschap zal anders het eerste slachtoffer zijn.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de minister, ik vraag u de ingeslagen weg te blijven volgen. Luister maar niet naar de heer Decaluwe.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jos De Meyer tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de regeringsbeslissing inzake Doel

Actuele vraag van de heer Jos Stassen tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, en tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de regeringsbeslissing inzake Doel

Actuele vraag van de heer Frans Wymeersch tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de regeringsbeslissing inzake Doel

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer De Meyer tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, van de heer Stassen tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse

Voorzitter

regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, en tot minister Stevaert en van de heer Wymeersch tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de regeringsbeslissing inzake Doel.

De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, geachte collega's, het was voorspelbaar : spijs vorige verklaringen, tegenstrijdige verkiezingsbeloften, regeringsverklaringen en een leefbaarheidsstudie heeft de paars-groene Vlaamse regering vorige vrijdag beslist dat Doel onherroepelijk verdwijnt, dat het Strategisch Plan Waasland de basis blijft voor de verdere ruimtelijke ontwikkeling op de Linkeroever en dat het sociale begeleidingsplan wordt uitgevoerd.

Deze beslissing van de Vlaamse regering bevestigt de principes van de beslissing van de voormalige Vlaamse regering van januari 1998, met dit verschil dat dit proces nu met vijf of zes jaar wordt gerekt. Dit is met andere woorden de keuze voor een uitstervingsscenario. Dit is de keuze voor een proces waarbij de sociaal en financieel zwakkere inwoners van Doel achterblijven in een geïsoleerd en uitstervend dorp. Dit is werkelijk hypocriet en staat in fel contrast met de zogenaamde dominotheorie die een jaar geleden, net voor de verkiezingen, werd ontwikkeld door sommige collega's van Agalev.

Het stoort mij bijzonder hoe deze mensen, in het kielzog van Volvogels, de leuze hanteren 'Luister naar onze verkiezings slogans, maar kijk zeker niet naar onze regeringsbeslissingen'. Deze beslissing is duidelijk de keuze voor een uitstervingsscenario, en staat in schril contrast met de leefbaarheidsstudie. Trouwens, wanneer zal het parlement de resultaten van deze studie ontvangen ?

Het ergste is nog dat de onzekerheid bij de inwoners van Doel opnieuw wordt aangewakkerd. Dit is een verrottingsstrategie. Ik hoorde de minister-president vorige week nog verklaren dat het Saeftinghedok er vermoedelijk wel komt, maar enkele dagen later verklaarde Agalev – bij monde van minister Vogels en de heren Stassen en Geysels – dat het dok er niet komt. Bovendien vinden ze Doel een ideaal woondorp. Wanneer zullen zij naar Doel verhuizen ?

Mijnheer de minister, u bent bevoegd voor dit dossier. Geef ons alstublieft duidelijkheid en zeg ons zonder omwegen of het Saeftinghedok er nu al dan niet komt, en zo ja, wanneer. Of hangt deze beslissing uitsluitend af van de haven van Antwerpen ? Moet er misschien een nieuwe studie worden uitgevoerd, maar dan pas na de gemeenteraadsverkiezingen ? Op welke wijze zult u met de resultaten van deze studie rekening houden ?

De Doelenaars smeken om duidelijkheid. Geef hen alstublieft een duidelijk en eerlijk antwoord. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mijnheer de minister vice-president, ik ontken niet dat de beslissing over Doel moeilijk ligt voor Agalev. We hebben toegevingen moeten doen op het vlak van de tijdelijkheid, en het sociaal begeleidingsplan wordt opgeheven vanaf 2004. In dat jaar zal definitief worden onteigend. De beslissing is voor een aantal mensen moeilijk te verteren. Ik begrijp dat sommigen het nodig vinden om hun vraag al roepend te stellen, maar ik zal het rustig doen. (*Ru-moer bij de CVP*)

Het is nodig dat vandaag drie punten worden verduidelijkt. Ik wil graag meer vernemen over de eventuele bouw van het Saeftinghedok, over het woonrecht voor de Doelenaars, en over de gevolgen voor de omgeving van Doel in afwachting van een beslissing over het nieuwe dok. De Doelenaars hebben recht op duidelijkheid, maar vinden die niet in de regeringsbeslissing.

Ik stel me een aantal vragen over de eventuele bouw van het Saeftinghedok. Een dergelijk dok wordt niet gebouwd zonder op voorhand de economische en maritieme ontwikkelingen in te schatten. Een dok dient voor de mogelijke groei van de containerafwikkeling, ook in Vlaanderen. Ik gebruik hiervoor het beeld van een renner in de Giro. Als hij een steil stuk van een berg beklimt, kan hij wel denken dat die berg hoog is, maar dat is daarom niet zo. Het is evenmin zo dat er steeds meer containers zullen komen omdat de afwikkeling van containers in Vlaanderen toeneemt. Het is nodig om deze evolutie goed in te schatten alvorens een beslissing te nemen.

Ik weet niet veel over de Schelde, maar wel dat de stroom een getijdenwerking kent. Als naast het Deurganckdok nog een dok wordt gebouwd, dan

Stassen

zullen de getijden wellicht voor een grote zandop-hoping zorgen. Niemand kent de gevolgen en de kosten daarvan, want er werden nog geen studies over uitgevoerd.

Misschien kunnen de binnenvarende schepen de hoek niet eens nemen op de plaats waar men het Saefthinghedok wenst. Zes jaar geleden werd immers voorgesteld om het Deurganckdok op een andere plaats te bouwen, waar het dok dezelfde hoek op de Schelde gehad zou hebben. Toen werd verklaard dat een dergelijke hoek nautisch onmogelijk was. Bovendien moet rekening worden gehouden met de kerncentrale in de buurt. Die zuigt heel veel water op voor de externe koeling. De bouw van het Saefthinghedok zou daar gevolgen voor kunnen hebben.

Ik weet dat de minister vandaag geen antwoord kan geven op deze technische vragen, omdat er nog geen studiewerk naar werd verricht. Er is dus nog heel wat onderzoek nodig voor er een beslissing kan worden genomen over de nood aan een nieuw dok en over de plaats waar dat dok moet komen. Ik heb vernomen dat een aantal studies over alternatieven worden uitgevoerd. Die hebben niet mee-gespeeld bij de regeringsbeslissing omdat ze nog niet zijn afgerond. Mijnheer de minister, hoe moet ik de beslissing van de Vlaamse regering interpreteren? Staat het vast dat het dok op die plaats wordt gebouwd indien blijkt dat een nieuw dok nodig is, of zijn er alternatieven mogelijk?

Mijn tweede vraag gaat over het woonrecht. De regeringsbeslissing is hier niet helemaal duidelijk over. Het is heel mooi om een woonrecht te garanderen. Dat is trouwens een groot verschil met de beslissing van de vorige regering dat bij verhuis de woning onbewoonbaar zou worden verklaard en eventueel worden afgebroken. Zo zou een soort uitrookstrategie worden gevolgd tot 2003. We moeten niet terugkomen op de beslissingen van de vorige regering. Deze regering moet haar eigen verantwoordelijkheid op zich nemen. Wat betekent dat woonrecht? Wat betekent dat voor de basisvoorzieningen, voor het onderwijs, voor de leefbaarheid van het dorp?

Blijkbaar bent u afgestapt van de idee dat Doel moet verdwijnen omwille van het Deurganckdok. U wilt de – beperkte – invloed van het Deurganckdok op de leefbaarheid van Doel opvangen. Dat verdedig ik al drie jaar lang. Wat zullen de effecten zijn op de omgeving van Doel wanneer de bouw-

werken voor het Saefthinghedok starten? Wordt de omgeving opgespoten? Zal daarvoor poldergrond worden gebruikt zoals in de eerste plannen staat? De leefbaarheidsstudie adviseert om een fysieke afscheiding tussen de woonkern van Doel en het dok te plaatsen. Komt die 'leefbaarheidsbuffer' er?

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch (*Op de tribune*) : Blijkbaar werd de heer Stassen niet goed geïnformeerd door de ministers van zijn eigen partij over de recente regeringsbeslissing. Ofwel verlaagt hij zich andermaal tot 'joker van dienst'.

We betreuren dat deze regeringsbeslissing niet werd voorafgegaan door een actualiteitsdebat in plenaire vergadering zoals we hadden gevraagd. We hopen dat dit er alsnog komt, temeer omdat de heer Stassen vandaag al dacht dat hij aan een actualiteitsdebat deelnam want hij overschreed zijn spreektijd ruimschoots.

Mijnheer de minister, leden van de regering, collega's, ik had mijn vraag graag tot minister Vogels gericht. Zij is onder meer bevoegd voor Welzijn. Ik had haar willen vragen of de regeringsbeslissing over het op termijn laten verdwijnen van Doel en de dorpsgemeenschap van Doel overeenstemt met het toekomstige welzijn van de huidige inwoners van Doel. Minister Stevaert zal echter mijn vragen beantwoorden.

Ik had ook aan minister Vogels willen vragen wat het meest de doorslag gaf bij de regeringsbeslissing, het welzijn van de bevolking van Doel of de welvaart van twee Agalev-ministers. Dat is niet onbelangrijk. In het kleine jaar dat Agalev van de regeringspotten kan mee-eten en -drinken, werden al heel wat groene principes overboord gegooid. Het bevalt blijkbaar beter om mee te profiteren van het bestel dan om het verkiezingsprogramma waar te maken.

Ondanks de herhaalde belofte in de commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie om de leefbaarheidsstudie aan de parlementsleden ter inzage en ter bespreking voor te leggen, hebben we de studie nog steeds niet gezien. Blijkbaar houdt men er ook geen rekening mee bij een regeringsbeslissing.

Er is een advies van de auditeur van de Raad van State over de verschillende dossiers over Doel. Maar men wacht helemaal niet op een uitspraak

Wymeersch

om een beslissing te nemen. Dat wordt allemaal opzijgezet. Ik stel vast dat, hoewel deze zaken nog hangende zijn, op dit ogenblik gronden van landbouwers worden ingenomen, terwijl er nog niet eens een procedure tot onteigening is gestart. Wat bezielt deze Vlaamse regering om al de procedures naast zich neer te leggen, om verkiezingsbeloften naast zich neer te leggen ?

Minister Stevaert heeft tijdens de vorige regeerperiode verklaard dat het niet gaat om deportatie. En inderdaad, het is geen deportatie van een dorpsgemeenschap, het is een langzame wurggreep, de geïnstitutionaliseerde doodstrijd van een dorpsgemeenschap.

Dames en heren van Agalev, u bent de gevangene van de machtspositie, die u zichzelf heeft toebedeeld. Tot deze regering, en meer bepaald tot de ministers van VU&ID en van Agalev, doe ik slechts één oproep. U hebt zich altijd verzet tegen het door de vorige regering uitgetekende scenario voor Doel. U bevestigt nu in deze regering het uitsterfscenario en het verdwijnen van Doel. Ik vraag u : neem alstublieft onmiddellijk ontslag.

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, de heer Wymeersch is bezorgd, omdat we te snel zouden hebben beslist. We zouden immers moeten wachten op tal van ontwikkelingen en tal van dossiers.

Tot nu werden we evenwel op de hielen gezeten, omdat we maar niet beslisten. Het was ongehoord, een schande zelfs, dat we zouden wachten tot na de gemeenteraadsverkiezingen om een beslissing te nemen. Nu klaagt de heer Wymeersch aan dat we een beslissing nemen en dat die beslissing te vroeg komt.

Het strategische plan is een kaderbeslissing en zal nog verder worden uitgewerkt. Dat hoort ook zo. Minister Van Mechelen, die daarvoor bevoegd is, zal deze principebeslissing in uitvoeringsplannen gieten. Bovendien komt er een stuurgroep die zich zal bezighouden met het Linkerscheldeoevergebied én het Rechterscheldeoevergebied. Men zal heel nauwgezet afwegen of men zorgvuldig omspringt met de ruimte in functie van de ontwikkeling van de haven of de industriële ontwikkeling. We gaan na of de grond, die in het Rechterscheldeoevergebied schaars is, optimaal wordt gebruikt.

Het strategische plan zal ervoor zorgen dat er harde grenzen komen, die niet alleen zullen worden verankerd in wat vroeger het gewestplan heette. Die grenzen zullen ook fysiek worden verankerd door ophoping, door speciale aanplanting. Daardoor wordt zeer duidelijk tot waar de zone zich uitstrekt die in aanmerking komt voor het havengebied en industriële activiteiten. Binnen die zone zal men uiterst nauwgezet en op een zeer verantwoorde manier moeten omspringen met de ruimte. En ook zal uitermate goed moeten worden gecontroleerd welke bestemming de gronden daar krijgen.

Het sociale begeleidingsplan, dat is aangeboden aan de bevolking, hangt samen met de leefbaarheid van Doel. Maar wij beslissen niet over de leefbaarheid van Doel. Als Doelenaars kiezen voor het sociale begeleidingsplan, dan moeten ze dat kunnen. Dat plan is tot 2003 geldig. Wegens hun gezinssituatie, hun leeftijd of tal van andere factoren kiezen mensen voor dat plan. Die mensen hebben dat recht want de kwaliteit van hun leefmilieu zal worden verstoord. Zijzelf, en zij alleen, moeten daarover beslissen, en niet de mensen die zich van heinde en ver interessant komen maken. Daartoe worden hen een aantal instrumenten aangereikt, en die zijn in dat sociaal begeleidingsplan opgenomen.

Vanaf 2004 wordt de procedure voor de gedwongen onteigening opgestart. Op een bepaald ogenblik zullen alle woningen in Doel eigendom worden van de Vlaamse overheid. Er zijn nog plaatsen in Vlaanderen waar de eigendommen in handen zijn van de Vlaamse overheid. Eens die woningen van de Vlaamse overheid zijn, bevinden ze zich in de zone van het strategische plan, in het havengebied. Met een bijzonder voorschrift wordt er dan voor gezorgd dat die huizen worden onderhouden, en leefbaar blijven. De Doelenaars moeten in optimale omstandigheden kunnen verderleven.

Vanaf 2004 zal het eigendomsrecht in Doel verdwijnen. De Doelenaars worden dan allemaal huurders. Eigenlijk zullen het geen huurders zijn, want de huurwetgeving wordt op hen niet van toepassing. Ze zullen mensen met een woonrecht worden. In ruil moeten ze een zeer kleine vergoeding betalen. En er kan een einde worden gesteld aan dat woonrecht. Bovendien gaat het om woningen in een zone die volgens het gewestplan geen woonzone is.

In afwachting moeten de Doelenaars in optimale omstandigheden kunnen leven. Samen met de minister die bevoegd is voor huisvesting, de heer Sauwens, zal ik daarover waken. De heer Stassen

Stevaert

vraagt zich terecht af wat er in die tussenfase zal gebeuren om de levenskwaliteit op peil te houden. De bevolking van Doel is erg divers, en bestaat uit oude en jonge bewoners, eigenaars en huurders. Dit betekent onder meer dat de specie zo moet worden opgeslagen dat de levenskwaliteit van de mensen niet wordt aangetast. Dat moet geval per geval worden beoordeeld.

Op een bepaald ogenblik zal worden beslist op basis van goed onderbouwde dossiers. Dan zal al dan niet blijken of een tweede dok nodig is. Het eerste dok tast de leefbaarheid van sommigen aan ; die kunnen dan een beroep doen op het sociale begeleidingsplan. Op diegenen die van oordeel zijn dat de leefbaarheid niet wordt aangetast, wordt de gewone procedure van toepassing. Er wordt dan onteigend. Dat gebeurt nog wel meer. Zo worden er op verzoek van alle parlementsleden infrastructuurwerken gerealiseerd, en daar komen onteigeningen bij kijken. Ook voor de aanleg van fietspaden wordt er onteigend. Het zou bijzonder dom zijn een onteigening te realiseren en het huis leeg te laten staan vooraleer men het absoluut nodig heeft. Op deze manier willen wij dit verhinderen. Dit is geen verrottingsstrategie. De leefbaarheid van het dorp wordt gegarandeerd.

Is dat Saeftinghedok nodig, en waar moet dat komen ? Dat zal in de toekomst in alle rust en sereniteit uitgemaakt worden. In elk geval bestaat de mogelijkheid om dat dok te bouwen als dat nodig blijkt te zijn. Dat zal gebeuren op de plaats waar het nodig is. Dit is mijns inziens een duidelijke principesbeslissing van de Vlaamse regering. In de toekomst moet dit uiteraard technisch onderbouwd worden, en verder worden besproken in de verschillende commissies. Ik begrijp de consternatie van de heer Wymeersch die het over deportatie heeft, dan ook niet. Mijn partij heeft daar geen ervaring mee. (*Applaus bij AGALEV en de SP*)

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik sluit aan bij en onderschrijf wat de bevoegde minister Stevaert naar voren heeft gebracht. Ik wil wel nog een opmerking maken aan het parlement. Hoewel het moeilijk is, zou ik willen vragen dit dossier niet te plaatsen in een context van winnaars en verliezers onder de politieke fracties. Als men een beslissing neemt tot onteigening in het algemeen belang

ten behoeve van bepaalde infrastructuurwerken, zijn er altijd getroffen burgers. Minister Stevaert vermeldde reeds dat dit courant gebeurt. Daar gaan steeds heel wat drama's achter schuil.

Normaal worden ze veel minder sterk uitvergroet, maar in dit geval gaat het om een kleine dorpsgemeenschap. Telkens als de overheid overgaat tot een onteigening voor het algemeen nut, is er een conflict tussen het algemene en het individuele belang van de betrokkenen. De overheid heeft de plicht om het individuele belang van de betrokkenen op een correcte en humane manier te behandelen.

In dit geval is er een conflict tussen het algemeen economisch belang van Vlaanderen en de belangen van de betrokken dorpsgemeenschap. Een havengemeenschap is belangrijk voor het belang van Vlaanderen. Dat negeren is niet realistisch. Ik zou dat niet willen verwoorden in termen van winnaars en verliezers. Ik weet dat dit voor de Vlaams-Blokfractie de meest geprefereerde dialectiek is. Voor de hele Vlaamse regering zijn dit zeer moeilijke beslissingen, waarbij zij moet proberen om alle belangen maximaal met elkaar te verzoenen. Dit zijn geen politiek-strategische belangen. Aan de ene kant moet men oog hebben voor een economische slagader en aan de andere kant voor de belangen van de betrokken dorpsgemeenschap.

De beslissing van de Vlaamse regering van afgelopen vrijdag was uiteraard een normale beslissing, die gesteund wordt door alle leden van de regering. Het is juist dat de collega's van de Agalev-fractie gevraagd hebben te overleggen met hun partijverantwoordelijke. Dit heeft het voorwerp uitgemaakt van een partijbestuur. Dit is op zich zeker niet verkeerd, het gaat immers om een regeringsbeslissing. Een van de regeringspartners heeft achteraf vragen geformuleerd over de correcte uitvoering van die beslissing. Dezelfde fractie heeft ook vragen gesteld die een verduidelijking van de genomen beslissing beogen. De heer Stassen heeft deze vragen vandaag vertolkt, maar ik had ze al op voorhand per brief ontvangen. Ik wil hier nog even benadrukken dat de Vlaamse regering geen problemen heeft met een aantal van deze vragen. Deze waren ten slotte ook het voorwerp van de discussie die hierover in de Vlaamse regering heeft plaatsgevonden. Ik zal dit zo dadelijk overigens nog even toelichten.

De genomen beslissing is een volwaardige regeringsbeslissing. Alle leden van de regering moeten,

Dewael

in overleg met het parlement, toezien op een zo correct mogelijke uitvoering van die beslissing.

Ten derde wil ik nog even ingaan op twee aspecten die de balans tussen vroegere beslissingen en de huidige beslissing in het voordeel van deze laatste laten overslaan. De heer Stassen heeft daarnet al gevraagd wat er zal gebeuren om het woonrecht van de Doelenaars maximaal te garanderen in afwachting van een beslissing inzake de bouw van een tweede containerdok. Het lijkt me persoonlijk vrij zinloos om eerst een sociaal begeleidingsplan te implementeren en vervolgens toch over te gaan tot collectieve onteigeningen en tot het creëren van een spookdorp met veel leegstaande of gesloopte huizen. Deze situatie lijkt me niet leefbaar.

De datum waarop de beslissing over de aanbouw van een tweede containerdok moet worden genomen, ligt nog niet vast. Rekening houdend met deze onzekerheid, wil de Vlaamse regering ondertussen toch een kwalitatief woonrecht garanderen. Dit voornemen impliceert een aantal inspanningen. Het gaat hier niet louter om een woonrecht, maar ook om een kwalitatief leefbare leefgemeenschap. Mijns inziens reikt de leefbaarheidsstudie een aantal elementen aan die ons hierbij kunnen helpen. Wij kunnen en moeten dan ook uit de resultaten van deze studie putten om dit woonrecht kwalitatief te garanderen.

Een tweede element dat hiermee nauw verbonden is, is de economische noodzaak of opportuniteit van de aanbouw van dit tweede containerdok. Deze noodzaak is hier door sommige leden in vraag gesteld. Dit is uiteraard hun volste recht. Om hierover wat meer duidelijkheid te verschaffen, zal ik even uit de beslissing van de Vlaamse regering citeren.

Het citaat in kwestie betreft de oprichting van een werkgroep die het strategisch plan van de haven van Antwerpen verder moet uitwerken. Het regeerakkoord gaat immers uit van het behoud en van het handhaven van de principes van dit strategisch plan. Een nieuw element in de nu genomen beslissing is de oprichting van een werkgroep die dit strategisch plan voor beide rivieroeveren verder moet uitwerken en verfijnen.

De beslissing luidt letterlijk als volgt : 'Deze werkgroep schetst de verwachte ontwikkelingen in het gebied op korte, middellange en lange termijn. Het volwaardige strategische plan voor het gehele havengebied op de linker- en rechteroever van de

Schelde ter hoogte van Antwerpen moet duidelijkheid scheppen, onder meer over de fasering en de uitvoeringsmodaliteiten van een tweede containerdok op het grondgebied van de woonkern Doel.'

Het spreekt vanzelf dat alle aspecten van het probleem hierbij kunnen worden onderzocht. Indien dit onderzoek zou aantonen dat er alternatieve mogelijkheden zijn inzake de inplanting van het tweede containerdok, wie zijn wij dan om ons hier tegen te verzetten ? Deze discussie moet in deze werkgroep worden gevoerd. De Vlaamse regering moet op het gepaste ogenblik haar conclusies trekken.

Ik denk dat twee aspecten van uw vraag zeer belangrijk zijn. Ten eerste is er het behoud van en de garantie op een kwalitatief hoogstaand woonrecht. We moeten ons daarbij laten leiden door de leefbaarheidsstudie. We willen echter garanties geven in afwachting van een beslissing. Ik denk dat de bewoners daar recht op hebben. Ten tweede is er de hele discussie over de tweede containerterminal. De vraag is of die noodzakelijk is en waar die dan eventueel zal komen. De opgerichte werkgroep moet de kans krijgen om alle mogelijkheden te onderzoeken. De regering moet ook hier weer op het juiste ogenblik conclusies trekken.

Mijnheer Wymeersch, ten slotte wil ik zeggen dat het opbouwen van een dergelijke besluitvorming, waarbij we rekening moeten houden met al die delicate belangen, moeilijker is dan hier op een vrij goedkope manier een aantal winst- en verliesrekeningen van een aantal fracties te komen maken. In dit dossier is het mij, zoals bij veel andere dossiers, volslagen onduidelijk wat het Vlaams Blok juist denkt. Ik hoor van deze partij standpunten die op de meest onvoorwaardelijke manier de stellingen van het Antwerpse havenbedrijf onderschrijven, en ik hoor van leden van de partij die wat dichterbij Doel wonen, dat het dorp moet worden behouden. In een volwassen democratie wordt het tijd dat ook uw fractie zegt waar zij in deze kwestie voor staat. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb enkele korte opmerkingen. Voor de regering en de collega's wil ik even de belangrijkste zinnen uit de regeringsbeslissing van 19 mei 2000 citeren : 'De principes van het Strategisch Plan Linkerscheldeoever worden gehandhaafd. De Vlaamse regering handhaaft de beslissing van de vorige regering met betrekking tot de gewestplanwijzigingen, en zal deze uitvoeren'. Collega's, dit

De Meyer

betekent met andere woorden dat Doel havengebied wordt en de omgeving van Doel industriegebied. Dat is de beslissing van vorige week vrijdag. Laat dat vooral duidelijk zijn.

Ik heb begrepen dat VU&ID, in tegenstelling tot eerdere verklaringen, de regeringsbeslissing volledig onderschrijft en dat Agalev in dit dossier geen enkele rol meer speelt. Mijnheer Stassen, wees gerust, u krijgt in Kruibeke 300 hectare gecontroleerd overstromingsgebied met gallowayrunderen en konikspaarden. Het gesol met Doel gaat ondertussen jammer genoeg verder en de onduidelijkheid voor de bewoners blijft.

Mijnheer de minister-president, ik nodig u uit om in Doel uw beslissing te komen toelichten en de inwoners te vragen wat zij ervan vinden. Ik zal in de bevoegde commissie de bevoegde minister over het woonrecht ondervragen.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Men spreekt over een sterfscenario en tegelijkertijd over investeringen om het woonrecht te garanderen. Nochtans investeert men normaal gezien niet in een sterfhuis. (*Gelach*)

Ik heb vernomen dat er over de verdere uitbreiding van de containerterminals een principiële beslissing is, die nog veel mogelijkheden biedt. Vervolgens heb ik duidelijk begrepen dat er een aantal investeringen zullen gebeuren die de leefbaarheid garanderen gedurende de periode dat dit nodig is, namelijk tot eventueel wordt besloten nog een terminal te bouwen.

Ten slotte wens ik nog even te benadrukken dat mijn partij dit dossier zal blijven opvolgen op dezelfde manier als we tot nog toe deden en vanuit dezelfde overtuiging als in het verleden.

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch : Omdat twee van de drie ondervraagde ministers een antwoord op de tribune gaven, hoopte ik – blijkbaar vergeefs – dat ook minister Vogels op mijn vraag zou komen antwoorden.

Ik onthoud dat men nu plotseling ontdekt dat het niet de Vlaamse regering is die moet beslissen over het feit of Doel al dan niet leefbaar blijft. Nog niet zolang geleden hebben wij dit standpunt vertolkt.

Toen zei de Vlaamse regering dat, gegeven de stand van zaken, Doel onleefbaar was. Blijkbaar spreekt men zichzelf dus tegen. Minister Stevaert, blijkbaar schuift men een aantal dossiers opzij. Men is op dit ogenblik wat bang om het Vlaams Parlement op een correcte wijze inzage te geven in de inhoud van deze leefbaarheidsstudie. Er een debat over voeren, boezemt blijkbaar angst in.

Mijnheer de minister-president, dat wat ik naar voren breng platvloers is, laat ik voor uw rekening. U moet echter niet proberen het debat in onze richting te schuiven. De regeringsbeslissing en het regeringsstandpunt staan hier ter discussie en niet het standpunt van het Vlaams Blok. Mocht het al zo zijn dat er kleine discussiepunten bestaan binnen onze fractie – wat niet zo is, want het Vlaams Blok heeft steeds gepleit voor het behoud van een leefbaar Doel -, dan is het feit dat alle andere partijen zich andermaal tegen ons keren meer dan voldoende reden om de rangen te sluiten. Het is ook voldoende reden om, als enige partij in dit parlement en in het Waasland, de verdediging van een leefbare gemeenschap in Doel op te eisen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de financiering van de mobiliteitsinvesteringen in en rond Antwerpen

Actuele vraag van de heer Ludwig Caluwé tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de financiering van de mobiliteitsinvesteringen in en rond Antwerpen

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer Dewinter en de heer Caluwé tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de financiering van de mobiliteitsinvesteringen in en rond Antwerpen.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, begin deze

Dewinter

week had ik de indruk dat Sinterklaas bij u was langsgekomen, met ongeveer 40 miljard frank in zijn zak om uw groot Oosterweel-project in Antwerpen te realiseren. Alweer in Antwerpen : daar staat blijkbaar veel op het spel bij de gemeenteraadsverkiezingen.

U wilt een viaduct over Schelde laten bouwen, de Singel laten ondertunnellen en dies meer. Prima, wij staan daarachter : laat dat duidelijk zijn. Alleen aan de financiering schort blijkbaar toch wel een en ander. Ter zake was uw verhaal verward. Ongeveer 6 tot 7 miljard frank zou afkomstig zijn van de GIMV, en nog een paar miljarden uit de reguliere begroting. Maar dan wordt het moeilijk en wordt er een oom uit Amerika ten tonele gevoerd : voor het betalen van de rest zou sprake zijn van Amerikaanse pensioenfondsen ter waarde van 30 tot 40 miljard frank. Hoe dit precies in zijn werk moet gaan kon u niet toelichten, maar we zouden zien dat het wel zou lukken.

Hoe zal dit in de praktijk worden gerealiseerd ? Wordt dit een soort van gewaarborgde staatslening, waarbij de Vlaamse overheid zich garant zal stellen ? Hoe gaan we een dergelijk bedrag in hemelsnaam ooit terugbetalen ? Hypothekeert u zo de toekomst van Vlaanderen niet ? Betekent dit dat de gebruikers, voor wie u toch beweert dit alles te doen, tol zullen moeten betalen om deze gigantische som terug te betalen aan de oom uit Amerika ? Hoeveel zal die tol dan bedragen om die fameuze Sint-Paulusviaduct te mogen gebruiken ? Alvorens u voor 8 oktober allerlei geschenken gaat uitdelen, hadden we graag geweten hoeveel die geschenken gaan kosten aan de gemiddelde Antwerpenaar.

Ik heb een vlugge rekensom gemaakt, op basis van de heffingen die de Antwerpenaar momenteel betaalt om de Liefkenshoektunnel te mogen gebruiken. Als hij geen abonnement heeft en er met een personenwagen wil doorrijden, kost dit hem 130 frank enkel, en 260 frank heen en weer. Als we de werkdagen in rekening brengen, dus 20 dagen per week, gaat het over 5.200 frank. Het kost 106 frank als men een abonnement heeft. Heen en terug is dat 212 frank. Dat komt dus neer op 4.240 frank per maand om door de tunnel te mogen rijden. Als dat de prijzen zijn die u voor de Antwerpenaren in petto hebt voor uw Oosterweel-verbinding, gelieve dat dan vandaag duidelijk en in alle openheid mee te delen.

Mijnheer de minister, ik heb de volgende vragen. Wie is die fameuze financier uit Amerika die het gelag zal betalen ? Mogen we wat meer informatie hebben over die Amerikaanse pensioenfondsen ? Wat is de wijze van financiering ? Wordt het een soort gewaarborgde staatslening ? Hoe zit dat dan precies in elkaar ? Over welke termijn gaat het ? Wat is de intrest ? Welke rentes zullen er betaald moeten worden ? Hoe zal dit uiteindelijk verrekend worden op de Antwerpse belastingbetaler ? Zal dit via een tol gebeuren ? Zo ja, hoeveel zal dit de Antwerpenaar dan kosten ?

Ik heb tot slot nog een korte opmerking. Ik stel vast dat er, als het over uw eigen stad gaat, nooit enige last wordt betaald door de inwoners. Als daar gratis openbaar vervoer komt, is het de overheid die betaalt. Als het in Antwerpen gebeurt, betaalt de overheid niet zelf. Iemand anders doet dat en uiteindelijk moeten de belastingbetalende Antwerpenaren zelf het gelag betalen. Mijnheer de minister, dat houden wij zeker in het achterhoofd.

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, collega's, ten aanzien van de vorige spreker wil ik opmerken dat ik bij de leden van het Vlaams Blok een merkwaardige bocht vaststel. Ze spreken zich nu toch uit voor de Oosterweel-verbinding, terwijl de heer Penris zich vorige week in de commissie een uitdrukkelijk tegenstander verklaarde van deze verbinding. Hij kwam met een alternatief : het doortrekken van de Liefkenshoektunnel naar de E17. Hij staat daarmee echter eens te meer tegenover de heer Wymeersch. Eens te meer is er verdeeldheid in de Vlaams-Blokfractie. De Vlaams-Blokfractie heeft dus duidelijk een bocht gemaakt en sluit zich nu aan bij de consensus in Antwerpen. (*Gelach bij het VB*)

Mijnheer de minister, deze morgen werd ik wakker met de boodschap dat er een wilde weldoener was opgestaan die Antwerpen 40 tot 50 miljard frank schonk. Al snel werd echter duidelijk dat u hetzelfde antwoord gaf als vorige week in de commissie. De financiering zal uit drie bronnen komen. Ten eerste zijn er de eigen Vlaamse middelen. Vervolgens is er de GIMV. Daarbij moeten we echter nagaan of Europa wel aanvaardt dat we de middelen van de privatisering van de GIMV gebruiken voor deze investeringsprojecten. Ten slotte is er een gedeelte privéfinanciering.

Ook daarover moet u natuurlijk duidelijkheid scheppen. Wat zal het aandeel zijn van die privéfi-

Caluwé

nanciering ? Er zijn geen milde weldoeners. Privé-financiers vragen een return voor hun inspanningen. Wat zal dat precies betekenen ? Hoe zult u die opbrengst leveren ? Zal dit eigenlijk een debudgetteringsoperatie inhouden, zodat een en ander nadien toch wordt betaald door de Vlaamse Gemeenschap ? Of zal dit een tolheffing inhouden ? U spreekt trouwens over een variant van tol. Is er een nieuw soort tol uitgevonden ? Kunt u daarover iets meer duidelijkheid scheppen ?

Tot slot kondigt u aan dat u een specifieke doe-maatschappij zult oprichten rond de gouverneur van Antwerpen. Wat betekent dit ? Bestaat daarvoor een decretale basis ? Welke mogelijkheden zal die maatschappij hebben ? Zal die bijvoorbeeld zelf kunnen onderhandelen ? Hoe zal dat concreet in zijn werk gaan ?

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, het is een beetje merkwaardig dat Zwarte Piet vragen stelt aan Sinterklaas. Bovendien blijkt dat de fractie van Zwarte Piet een beetje verdeeld is over deze kwestie. Ik ga daar echter niet verder op in.

We willen een evenwichtige oplossing zoeken voor de Antwerpse mobiliteitsproblemen. Enerzijds betekent dit investeren in het sluiten van de kleine ring rond Antwerpen. Anderzijds, en dat is een tweede luik dat men nogal graag vergeet, is een flankerend beleid nodig als men in Antwerpen een aanzet wil geven tot oplossing van het mobiliteitsprobleem. De sluiting van de kleine ring alleen zal geen soelaas brengen, de uitbouw van het openbaar vervoer en de uitvaardiging van een aantal flankerende maatregelen alleen zullen dat evenmin. Beide zijn nodig. Daarvoor is een minimumbedrag van 40 miljard frank vereist.

In de commissie werd geopperd dat niemand bereid zou zijn om deze investering te financieren. Nu blijkt echter dat er veel geïnteresseerden zijn. Op de vraag wie zal financieren en hoe dat zal verlopen, kan ik voorlopig niet antwoorden. We zijn immers gehouden aan de wet op de overheidsaanbestedingen. We zullen dus de markt raadplegen, maar we weten nu al dat er zeer interessante voorstellen zullen komen. De visie en de plannen zijn aanwezig en er zijn mensen die willen financieren. Dat is reeds een grote stap vooruit.

Bovendien bestaat er een quasi-consensus in Antwerpen in het kader van het strategisch plan en in

het kader van de Staten-Generaal. Uiteraard zijn er enkele stoorzenders, anders zou het geen quasi-consensus zijn. Op basis daarvan kunnen we echter een doe-maatschappij oprichten. De begroting voorziet daartoe in de nodige middelen.

De gouverneur heeft zijn taak zeer behoorlijk vervuld. Wat de flankerende maatregelen betreft, is het aan de Vlaamse ambtenaren, in casu aan de heer Debaere, om het verhaal te concretiseren. De combinatie van deze twee verhalen leidt tot een totaalaanpak waarvan de doe-maatschappij er een groot deel moet uitvoeren.

De middelen tot financiering zijn er, omdat men gelooft in dit project en omdat men gelooft dat dit zal worden terugbetaald. Wat zijn nu de financieringsbronnen om dit terug te betalen ? Ten eerste zijn er de gewone financiële middelen van de Vlaamse overheid. Vlaanderen wil immers heel veel in Antwerpen investeren. Ten tweede bestaat er een opportuniteit rond het hele GIMV-verhaal. Ten derde bestaat de mogelijkheid van alternatieve financiering. De heer Dewinter vraagt dan denigrend of er verschillende vormen van tol zijn. Het antwoord is ja. We onderzoeken nu die verschillende mogelijkheden. Het zou echter bijzonder onverstandig zijn om daar op dit moment op te antwoorden.

De timing heeft echt niets te maken met de gemeenteraadsverkiezingen, maar met de problemen en met het feit dat er nu een consensus groeit in Antwerpen. Ik heb altijd gezegd dat er in Antwerpen een quasi-consensus moest zijn, vooraleer we verder konden werken. Wie probeert die consensus te verbreken, handelt onverantwoordelijk tegenover Antwerpen, zowel op sociaal als op economisch en ecologisch vlak.

Mijnheer Dewinter, voor het eerst moet ik u danken. U gaat ervan uit dat de mensen van Hasselt worden bevoordeeld door de Vlaamse overheid. Dat is niet waar, maar in de aanloop naar de gemeenteraadsverkiezingen is het mooi meegenomen.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer de minister, het standpunt van het Vlaams Blok ligt voor de hand. We onderschrijven de consensus. We pogen echter, althans voor zover dat nog mag, kritisch te zijn, en we stellen ons de vraag of dit project realistisch is.

Uw antwoord stelt me niet gerust. U hebt eigenlijk niet geantwoord. Deze morgen hebt u in een radio-interview op de VRT meer gezegd dan nu hier.

Dewinter

U had het op de radio over de Amerikaanse pensioenfondsen die de zaak zouden financieren. Hier hebt u alleen maar rond de pot gedraaid. Uw voorzichtige antwoord komt erop neer dat de consensus absoluut niet mag worden doorbroken. Dat is prima, maar we wisten dat al. Hoe dat echter zal worden ingevuld en gefinancierd, weten we nog steeds niet.

We zijn voorstander van de sluiting van de kleine ring. We vragen ons echter ook af waarom van andere, veel minder dure projecten, zoals de aansluiting van de Liefkenshoektunnel op de E17, of de ondertunneling van de Singel, plots geen werk meer moet worden gemaakt. Nochtans bestond daarover jaren geleden al een consensus, en het kost heus geen 40 tot 50 miljard frank.

Het creëren van luchtkastelen en van consensus is het gemakkelijkste wat er is. We zijn het er wellicht allemaal over eens dat morgen iedereen pap met gouden lepeltjes moet eten. Zelfs met de partijen van het cordon sanitaire hebben we daarover morgen een consensus. We weten echter dat de realiteit anders is. Nochtans is het dat wat u Antwerpen voorspiegelt. U hebt een groot project van 40 miljard frank, maar weet niet hoe u het zult betalen. Dat is politiek en intellectueel niet eerlijk. Ik verheug me over het voorstel, maar u moet ook de politieke moed en de eerlijkheid hebben om te zeggen hoe u het zult financieren. Zo niet, maakt u de Antwerpenaren voor de zoveelste maal blij met een dooie mus.

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : Collega's, ik maak me zorgen over het antwoord van de minister. Eigenlijk is er op geen van onze vragen een antwoord gekomen. Ik heb niets meer gehoord. Integendeel, ik heb zelfs minder gehoord dan wat ik eerder al had gelezen en gehoord.

Het verontrust me ook dat ik iets anders heb gehoord dan vorige week in de commissie. Mijnheer de minister, toen zei u dat er van schaduwtoel geen sprake zou zijn, vandaag zegt u dat er verschillende soorten van toel zijn, waaronder schaduwtoel. Is er dan toch weer sprake van schaduwtoel ? Is dat de variëteit van toel die u in het interview bedoelde, of gaat het over iets anders, bijvoorbeeld echte toel ?

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Koen Helsen tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de geweldtoename in instellingen voor bijzondere jeugdzorg

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Helsen tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de geweldtoename in instellingen voor bijzondere jeugdzorg.

De heer Helsen heeft het woord.

De heer Koen Helsen (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, u hebt wellicht vernomen dat een aantal gewelddadige jongeren in een tehuis voor bijzondere jeugdzorg in Kortrijk zijn binnengevallen. Een tiental jongeren hebben zowel binnen als buiten het gebouw hun problemen uitgevochten. Eén opvoeder raakte gewond, en één van de geplaatste jongeren moest naar het ziekenhuis worden gebracht. Het gaat om het Oranjehuis in Kortrijk waarin vijftien jongeren door de jeugdrechter zijn geplaatst. Het is niet de eerste keer dat er een inval gebeurt. Er werd geweld gepleegd met ijzeren staven, baseballstokken en kettingen. De directeur van de instelling heeft die problematiek al een aantal keren aangekaart en vraagt al jaren om een oplossing. Hij suggereert nu om de opvoeders van zijn instelling een cursus zelfverdediging te laten volgen. Ziet de minister andere mogelijkheden om deze gewelddadige acties in deze instellingen te vermijden ?

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik wil in de eerste plaats enkele algemene opmerkingen maken. De agressie in onze samenleving neemt in het algemeen toe. De beelden van de aanloop naar het Europees voetbalkampioenschap tonen dat aan. In deze eeuw hebben mensen blijkbaar nog steeds niet de goede manier gevonden om problemen met elkaar uit te praten, maar vinden ze het nodig om op bepaalde ogenblikken agressie te gebruiken en dingen te vernielen.

De algemene agressie in de samenleving weerspiegelt zich ook bij jongeren en jongeren in de jeugdbescherming. In vele instellingen zijn er problemen met agressie en vernielzucht. Er is ook agressie bij volwassenen want uit een recent onderzoek blijkt dat hooligans brave huisvaders zijn. Ook bij jongeren neemt de agressie toe. In vergelijking met de algemene toename is dit echter niet extreem veel meer.

Vogels

Wat kan hieraan gedaan worden? Er zit een heel maatschappijverhaal achter. Binnen de jeugdbescherming wil ik in eerste instantie verwijzen naar de resolutie van het Vlaams Parlement. Daarin staat dat we de bijzondere jeugdzorg bijzonder moeten houden en ervoor moeten zorgen dat jongeren niet te snel in een vrij gesloten systeem terecht komen zoals het Oranjehuis. We moeten trachten te remediëren via jeugdhulpverlening. We moeten bij eerste als misdadig omschreven feiten, en zeker bij gevallen van agressie, trachten via herstelbemiddeling te remediëren in de opvoeding. U zult zich herinneren dat we het hierover hebben gehad, vorige week bij de begrotingscontrole. Het is dan ook de bedoeling om de nieuwe middelen in te zetten binnen de bijzondere jeugdzorg, precies voor de herstelbemiddeling en de alternatieve straffen.

Dit is echter niet voldoende. We moeten proberen te voorkomen en stroomopwaarts in te grijpen. Op een bepaald moment zullen er altijd jongeren zijn die in een instelling worden geplaatst omwille van als misdadig omschreven feiten. We moeten de opvoeders, die met steeds complexere jongeren te maken hebben, bijkomend vormen en opleiden. De suggestie om hen een cursus zelfverdediging te laten volgen, past daar zeker in. In dezelfde bespreking van de begrotingscontrole hebben we het gehad over de subsidiëring van Reflex, een organisatie die dergelijke cursussen geeft aan professionals.

Op korte termijn zijn deze cursussen geen enkel probleem, maar we mogen het daarbij niet laten. De Vlaamse samenleving moet de ambitie hebben om vroeger in te grijpen, zodat dergelijke uitpattingen van agressie worden voorkomen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *De heer Johan De Roo, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

Actuele vraag van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de eventuele invoering van een leescheque

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Dillen tot de heer Anciaux, Vlaams mi-

nister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de eventuele invoering van een leescheque.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, minister van Cultuur Hazette, uw Franstalige collega, heeft in Wallonië en Brussel de leescheque ingevoerd. Vanaf 1 augustus zal men met die cheque boeken kunnen aankopen in de boekenwinkels. Dit is geen nieuw initiatief, maar het werd afgekeken van Frankrijk waar dit systeem reeds twaalf jaar met succes in voege is.

De doelstelling van de leescheque is bijzonder positief : het bevorderen van de leescultuur en van het boek bij alle lagen van de bevolking met bijzondere aandacht voor de jeugd. Het betreft hier een belangrijk maatschappelijk project en het is dan ook logisch dat hiertoe in de nodige budgettaire middelen wordt voorzien.

De leescheque richt zich niet alleen tot de particulieren, maar ook en in het bijzonder tot de bedrijven die deze cheque kunnen aanwenden als een vorm van alternatief loon dat zowel voor de werkgever als voor de werknemer fiscaal interessant is. Fiscaliteit is helaas nog steeds geen Vlaamse bevoegdheid, maar tot nader order een federale materie. Wat in de Franse Gemeenschap kan, moet echter ook in Vlaanderen – en hier zelfs nog beter – kunnen.

Uit studies blijkt helaas dat de groep van niet-lezers elk jaar toeneemt. In die zin zou een dergelijk leeschequeproject bijzonder welkom zijn. Mijnheer de minister, mijn vraag luidt dan ook of u de invoering van een dergelijke leescheque ook in Vlaanderen in overweging neemt.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, in Frankrijk wordt dit systeem inderdaad reeds geruime tijd geïmplementeerd door een Franse firma die nu, via haar Waalse dochteronderneming, het systeem ook aanbiedt in de Franse Gemeenschap.

Deze mogelijkheid wordt ook door ons in overweging genomen, maar om alle misverstanden te vermijden wil ik hier onmiddellijk aan toevoegen dat de cheque niet gratis is, en enkel kan worden verzilverd in de kwaliteitsboekhandel, dus niet bij de dagbladhandelaar.

Anciaux

Mijn Franstalige collega Hazette heeft inderdaad bij federaal minister Reynders bekomen dat de leescheque aan hetzelfde gunstige fiscaal regime wordt onderworpen als de geschenkencheque. Dit betekent dat de werkgever de kosten van de cheque kan inbrengen en dat de werknemer daarop niet wordt belast. Uiteraard kan ook ik daar niet ongevoelig voor blijven.

Zoals u weet, hechten we groot belang aan leesbevordering, en daarom voeren we algemene en specifieke leeftijdsgerichte campagnes. We hebben ook een nieuw initiatief genomen ter ondersteuning van de leesclubs die vaak met boekhandels verbonden zijn.

Er moeten zowel economische als culturele maatregelen worden genomen. Wat de economische maatregelen betreft, denk ik bijvoorbeeld aan de verlaging van de BTW en aan de vaste boekenprijs. Met betrekking tot de culturele maatregelen noem ik bijvoorbeeld het kwaliteitslabel dat we willen toekennen aan boekhandels, of aan een wijziging van het aankoopbeleid van de bibliotheken met het oog op een grotere kwaliteit, waarbij de kwaliteitsboekhandels een rol kunnen spelen. Een andere mogelijkheid is ook het subsidiëren van bepaalde activiteiten die door boekhandels worden opgezet, bijvoorbeeld leesavonden, discussiegroepen, signeren van werken, enzovoort. Uiteraard behoort het invoeren van de leescheque ook tot de mogelijkheden.

Uiteraard heb ik ondertussen contact opgenomen met federaal minister Reynders. Hij biedt de gunstmaatregel natuurlijk ook aan de Vlaamse Gemeenschap aan. Wij willen de leescheque graag aanbieden als onderdeel van een gemengd totaalpakket. Het dossier wordt voorbereid. Er wordt gecheckt of er geen problemen zijn. Ik sta heel positief tegenover deze maatregel, al mag men nooit te veel verwachten van één maatregel op zich.

De overheid start de zaak nu op. Het gaat om kleine bedragen. De Franse Gemeenschap voorziet in 4,5 miljoen frank in 2000, in 3,5 miljoen frank in 2001 en in 2,5 miljoen frank in 2002. De subsidie aan de privéfirma wordt dus afgebouwd. Bedragen van die omvang kunnen ook wij makkelijk vinden in de financiële middelen die zijn ingeschreven voor leesbevordering en voor campagnes ten voordele van boekhandels.

Ik herhaal dat we de cheque willen opnemen in een totaalpakket. We willen niet enkel naar buiten

treden met één maatregel. Het is trouwens een toeval dat de Franse firma via haar dochteronderneming in de Franse Gemeenschap actief werd.

De voorzitter : Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw duidelijk antwoord. Ik begrijp uw standpunt om de leescheque op te nemen in een totaalpakket aan maatregelen. Ik hoop alleen dat we niet te lang moeten wachten op de praktische uitvoering van die maatregelen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Dirk De Cock tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de fusie van de toneelopleidingen Studio Herman Teirlinck en Toneel Dora van der Groen

Actuele vraag van de heer Jo Vermeulen tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de fusie van de toneelopleidingen Studio Herman Teirlinck en Toneel Dora van der Groen

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren De Cock en Vermeulen tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de fusie van de toneelopleidingen Studio Herman Teirlinck en Toneel Dora van der Groen.

De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, eergisteren nam de raad van beheer van de Hogeschool Antwerpen twee beslissingen. Eén ervan luidde dat Studio Herman Teirlinck en Toneel Dora van der Groen, het voormalige Conservatorium, moeten fuseren. Die beslissing is gebaseerd op budgettaire redenen.

Alhoewel de Antwerpse Hogeschool voor 100 procent is bevoegd voor haar financieel beleid, stellen we vast dat geen rekening werd gehouden met de kwaliteit van beide opleidingen. Het is heel moeilijk te begrijpen dat men deze beide opleidingen niet naast elkaar laat bestaan. Het decreet op de hogescholen biedt daartoe immers de nodige ruimte, want bij een verschillende inplanting binnen

De Cock

eenzelfde hogeschool kunnen twee opleidingen worden aangeboden.

De organisatoren van de twee genoemde toneelopleidingen worden verplicht om met één leerplan en één inplanting te werken. Nochtans beschouwt iedereen in Vlaanderen de beide toneelopleidingen als paradepaardjes van ons cultureel beleid. Mevrouw de minister, u draagt de financiële verantwoordelijkheid voor de hogescholen, u bent voogdijminister van de hogeschool, en u dient de diversiteit en kwaliteit van de opleidingen te bewaken. Wat is uw visie op de fusie ?

De voorzitter : De heer Vermeulen heeft het woord.

De heer Jo Vermeulen (*Op de tribune*) : Mevrouw de minister, collega's, mijn vraag is bijna dezelfde als die van de heer De Cock. Maandag heeft men een aantal beslissingen genomen. Ik beperk mijn vraag tot de meest dramatische : de fusie van de twee toneelopleidingen. De heer De Cock heeft reeds vermeld dat het om twee echte paradepaardjes gaat. De fusie van beide opleidingen is net als de fusie van het atelier van Brueghel met dat van Rubens omdat in beide verf wordt gebruikt.

Het is van groot belang om in te zien dat het over artistieke opleidingen gaat, en niet over opleidingen informatica of toerisme. Bij artistieke opleidingen zijn precies de verscheidenheid en de creativiteit essentieel. De beslissing kwam er net nadat 'Ten Oorlog' de theaterprijs kreeg in Berlijn. Zoiets komt cynisch over. De heer Perceval is een van de notoire producten van Dora van der Groen. We moeten niet alleen zeer zorgzaam omgaan met die monumenten, ze zijn ook nog levend.

Is het decreet op de hogescholen niet veeleer bedreigend en beperkend dan ondersteunend voor de kunstrichtingen ? Welke lessen trekt u uit wat er nu gebeurd is ? Hoe kunt u de verscheidenheid en de kwaliteit van de kunstopleidingen garanderen ? Is de beslissing tot fusie omkeerbaar ?

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, sinds het decreet van 1994 genieten de hogescholen autonomie op het vlak van personeel, onderwijs en financiën. Ze krijgen daartoe een enveloppe, die wordt

berekend volgens decretaal vastgelegde parameters.

Ik wil die autonomie ook respecteren, al heb ik wel opmerkingen. Volgens de gegevens waarover ik beschik, hoeft de eigenheid van de twee toneelrichtingen niet volledig verloren te gaan. Er kunnen best verschillende klassen blijven bestaan binnen de krijtlijnen die door de raad van bestuur worden uitgetekend.

In tweede instantie oefenen de regeringscommissarissen zoals in hun opdracht staat, toezicht uit op de decretaal vastgelegde bepalingen : op de inhoud, op de kwaliteit en op de financiën. Ik heb totnogtoe van de betrokken regeringscommissarissen niets gehoord, maar ik zal hierover met hen van gedachten wisselen.

In derde instantie is de evaluatie van het decreet aangekondigd voor 1 mei 2002. Het al dan niet vormen van een aparte kunsthogeschool is vanaf het ontstaan van het decreet tot op vandaag altijd onderwerp van discussie geweest. Ik word nog steeds geconfronteerd met voor- én tegenstanders van een aparte kunsthogeschool. Bij de evaluatie van het decreet in 2002 moet ook dit thema worden uitgeklaard.

Ik zal de concrete situatie in Antwerpen volgen via de regeringscommissarissen, maar het is niet mijn bedoeling om te spreken over meer autonomie voor hogescholen en tegelijk onmiddellijk op te treden als er ergens iets schort.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Luc Martens tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de ontwerp-CAO voor het onderwijs

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Martens tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de ontwerp-CAO voor het onderwijs.

De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, via de pers vernemen we dat er een ontwerp-CAO zou zijn voor het onderwijs. Men heeft dat de voorbije weken

Martens

politiek-strategisch zeer goed gespeeld. U hebt bondgenoten gevonden op het terrein. U bent er ook in geslaagd enige verdeeldheid te zaaien tussen uw gesprekspartners.

Volgens een beperkte mededeling in de pers wordt een aantal besparingen uit het verleden terugschroefd en zijn er maatregelen met betrekking tot het comfort en de verloning. Ik heb de indruk dat de verdeling enigszins ongelijkmatig is. Wij steunen u waar de 2,5 percent besparingen wordt terugschroefd en het comfort in het basisonderwijs wordt versterkt.

Anderzijds heb ik de indruk dat bepaalde groepen in de kou blijven staan met hun rechtmatige verzuchtingen. Om een goed oordeel te kunnen vellen had ik graag van de minister vernomen wat de inhoud is van deze CAO en hoe het zit met de verloning. Want dat laatste dreigt op de lange baan te worden geschoven.

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, het akkoord waarover we hebben onderhandeld, wordt vandaag voorgelegd aan de achterban van de verschillende vakbonden. Die gesprekken zijn in een zeer constructieve sfeer verlopen, in tegenstelling tot wat de heer Martens in zijn inleiding suggereert.

Volgens mij en volgens de meeste deelnemers aan het gesprek, zijn de uiteindelijk beschikbare middelen gelijkmatig verdeeld onder de verschillende onderwijsniveaus.

Er is een heel ernstige inspanning geleverd voor het basisonderwijs. Eén van mijn zorgen is de voldoende omkadering van het kleuteronderwijs, vooral bij de allerkleinsten. Daar wordt een inspanning gedaan om de wegingscoëfficiënt te verhogen zodat de omkadering bij de groep kleuters van 2,5 tot 3 jaar kan uitbreiden. Die maatregel wordt genomen in afwachting van een definitieve regeling met minister Vogels.

Bovendien wordt de taakbelasting van kleuterleidsters ingekort met twee uren. Op termijn zullen specialisten worden ingeschakeld voor de bewegingsleer. Kleuterleidsters kunnen daardoor meestal twee uur meer worden vrijgesteld.

Een belangrijke algemene beslissing voor het basisonderwijs is de extra 500 miljoen frank die wordt uitgetrokken voor administratieve ondersteuning. Het gaat hier wel degelijk om 'gekleurd' geld. Dat betekent dat het niet kan worden besteed aan andere zaken. Het basisonderwijs is daarvoor al geruime tijd vragende partij. Dat is één van zijn pijnpunten.

Ook in het secundair onderwijs wordt een degelijke inspanning geleverd door de schrapping van de 2,5 percent besparingen die in het decreet onderwijs was ingeschreven. Op kruissnelheid berekend is dit een bedrag van 1,4 miljard frank. Daardoor worden jobs gered en is er meer armslag. Heel belangrijk is ook de 125 miljoen frank die vrijkomt voor gewone scholen met bijzondere noden. Daarbij horen onder meer de concentratiescholen. Die criteria moeten nog worden vastgelegd. Verder is er voor de hogescholen een inspanning gebeurd die al tijdens de budgetcontrole aan bod is gekomen. Het principe van de zorgverbreding is niet nieuw, maar krijgt toch een bijkomende injectie. Verder zijn er nog een aantal kleinere maatregelen in verband met het woon-werkverkeer, de fietsvergoeding, het wegwerken van anomalieën in het weddenschalenstelsel en de oprichting van een aantal werkgroepen.

Vanaf september wordt een debat op gang getrokken over de problematiek van de verloning. Dat debat moet in principe eind 2001 afgelopen zijn, als er duidelijkheid is over de herziening van de financieringswet. Als die duidelijkheid er niet komt, zullen we in 2002 een eenmalige premie betalen, die wordt beschouwd als een voorschot op een later toe te kennen loonsverhoging. Maar het debat over de verloning blijft ondertussen verder lopen.

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Ik kan alleen maar blij zijn met het feit dat er een akkoord is. De onderwijssector heeft baat bij een constructieve sfeer. Maar wat u ook moge beweren : ik blijf het betreuren dat er manifeste onevenwichten in het akkoord zitten. Voor het basisonderwijs gebeuren er echt goede zaken : we kunnen dat alleen maar steunen.

U zegt dat het secundair onderwijs een vroeger geplande inlevering niet moet doen. Maar dat volstaat niet om tegemoet te komen aan de noden. Vanochtend is hier herhaaldelijk gezegd dat de budgettaire toestand van vandaag verschilt van deze van gisteren. Ook volksvertegenwoordigers van de meerderheid erkennen dat. Men kan dat

Martens

niet als argument uitspelen als dat goed uitkomt, maar als dat niet het geval is, het van tafel vegen.

Ik blijf er dus bij dat er manifeste onevenwichten in het akkoord schuilen, en dat er bijzonder weinig gebeurt voor het secundair onderwijs. Eigenlijk rommelt u maar wat in de marge. Ik herhaal wat ik vanmorgen al heb gezegd : u gijzelt de lonen van 150.000 mensen, door ze te koppelen aan de herziening van de financieringswet en de staatsvorming in de Costa. Nochtans kunt u geen enkel vertrouwen hebben in de goede afloop van de Costa. De resultaten zijn tot vandaag beschamend. Ze hebben alleen maar geleid tot inleveringen van Vlaanderen. De hoop dat de Costa u middelen zal geven om een loonsverhoging te financieren, is niet realistisch. U bedriegt deze 150.000 mensen.

Minister Marleen Vanderpoorten : Mijnheer Martens, hoe is het mogelijk ! De voorbije jaren heeft men niets anders gedaan dan bespaard op het onderwijs. Het is de eerste keer dat in de tegenovergestelde zin wordt gewerkt, maar toch kunt u het niet laten om uit te halen. Hoe is dat toch mogelijk !

De heer Luc Martens : De begroting is de laatste jaren even sterk gestegen als deze van dit jaar. De vorige regering heeft inspanningen geleverd ten voordele van het basisonderwijs, zoals de gelijk-schakeling van de lonen en de upgrading van het werk van de kleuterleidsters. Neemt u me dus niet kwalijk dat ik zeg dat er vroeger wel degelijk inspanningen zijn geleverd, zij het in budgettaire veel moeilijker omstandigheden dan vandaag.

Minister Marleen Vanderpoorten : U en uw fractievoorzitter zijn verantwoordelijk voor de maatregel waaraan ik mijn eerste beleidsdaad heb gewijd. Ik heb de besparing die u had gepland, geschrapt. (*Applaus bij de VLD*) (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy*)

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de begeleiding van werkzoekende mensen zonder papieren door de VDAB

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Vaerenbergh tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de begeleiding van werkzoekende mensen zonder papieren door de VDAB

De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, wij weten allemaal dat op het federale vlak een systeem tot stand is gekomen waarbij men aan een aantal mensen die illegaal in het land verblijven de mogelijkheid biedt om zich te laten regulariseren. Men noemt hen de mensen zonder papieren. In uitvoering van de maatregel heeft de federale minister beslist dat deze mensen plots op de arbeidsmarkt kunnen worden tewerkgesteld in een regulier systeem.

Recent lasen wij dat die mensen zich massaal begeven naar de VDAB om werk te kunnen krijgen. Grote problemen doen zich voor : er is een enorme toevloed en deze mensen zijn niet opgeleid. Bovendien werken ze vaak al in het zwart en wil men ze niet inschrijven. Zelf ondervinden zij ook een aantal problemen om ingeschakeld te worden in het Vlaamse arbeidsproces, waaronder het gebrek aan kennis van het Nederlands.

Deze mensen moeten in hun precaire situatie geholpen worden. Het is duidelijk dat het federale niveau de joker doorspeelt naar het Vlaamse niveau, naar de VDAB. Mijnheer de minister, moet u ter zake geen speciale inspanningen leveren om deze mensen een menswaardig bestaan te garanderen ? Zij wensen te werken, zij wensen zich te integreren en zich in te burgeren. Wij zijn voorstander van de inburgering. Wat kunt u nog doen om deze inburgering zo positief mogelijk te maken ?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, alles inzake de regularisering en de gevolgen ervan voor de Vlaamse arbeidsmarkt gebeurt in samenspraak met de federale collega. Over de technische manier waarop men snel en efficiënt probeert te werken zijn er geen discussies geweest. Vanuit Vlaanderen willen wij iedereen die zich op de arbeidsmarkt aandient zo snel mogelijk naar een vacature leiden. Eigenlijk juichen wij toe dat het aanbod nog groter is geworden.

Eén en ander beïnvloedt de werklust van onze diensten. We waren daardoor niet echt verrast. De

Landuyt

enige verrassing was het grote succes van de regulariseringsaanvraag. Wat nu duidelijk is en wat ook onze optie is, is dat de beste inburgering verloopt via werk. In die zin vinden wij het positief dat al die mensen zich automatisch moesten aanbieden en dat ook doen. We doen er alles aan om taal en techniek in één beweging aan te leren.

U hebt gelijk dat bepaalde zaken een bijkomende investering vergen in het kader van de inspanningen die we als Vlaamse overheid wensen te doen inzake inburgering van nieuwkomers. Alle diensten zijn zodanig georganiseerd dat we proberen dit extra werk zo goed mogelijk te kanaliseren. Eén probleem is dat de ministeriële omzendbrief van minister Onkelinx, los van het feit dat dit de goede methode was, het moeilijk maakt samen te werken met de uitzendsector. Wij pleiten nu bij haar om dit nog eens te versoepelen omdat te veel formaliteiten moesten worden vervuld. Als die allemaal vervuld zijn zijn de jobs die ter beschikking waren natuurlijk reeds lang verdwenen. Eigen aan het uitzendwerk is dat het heel soepel moet worden ingevuld. Door de vereiste formaliteiten loopt het nu en dan eens mank.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik onthoud dat er overleg was met het federale niveau. Hij hecht belang aan de inburgering en aan taalkennis die moet worden verworven. Dit vergt middelen, en nieuwe initiatieven moeten worden genomen om mensen in dergelijke situaties de mogelijkheid te geven werk te vinden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Gilbert Van Baelen tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het advies van de MINA-raad betreffende de controle op stookolietanks

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Baelen tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het advies van de MINA-raad betreffende de controle op stookolietanks.

De heer Van Baelen heeft het woord.

De heer Gilbert Van Baelen (*Op de tribune*) : Ik sta hier met een wrange smaak in de mond. Ik heb in de krant een artikel gelezen over het advies van de MINA-raad over de milieubeleidsvereenkomst die de Vlaamse regering op 7 april 2000 principieel heeft goedgekeurd.

Mevrouw de minister, ik wil hier niet verder ingaan op de inhoud van het advies. Ik wil u er wel aan herinneren dat ik deze thematiek op 19 oktober 1999 voor het eerst ter sprake heb gebracht. Sindsdien hebben wij hierover, zowel in de commissie als op schriftelijke wijze, regelmatig van gedachten gewisseld. Het is namelijk niet duidelijk wat er nu net te gebeuren staat tegen 1 augustus 2000.

Het parlement moet overigens nog over deze milieubeleidsvereenkomst stemmen. Voor het plaatsen van de overvulbeveiligingen stelt de MINA-raad onomwonden dat de vooropgestelde datum van 1 augustus 2000 niet meer haalbaar is. We hebben hier daarnet sereen en ernstig over het welzijn van een paar honderden mensen gesproken. Er zijn echter honderdduizenden mensen die met de onmogelijkheid worden geconfronteerd om nog voor 1 augustus 2000 een overvulbeveiliging te plaatsen.

De informatie die de diverse informatiediensten geven, blijkt bovendien totaal tegenstrijdig. Niemand kan uit deze tegenstrijdige berichten afleiden hoe de situatie nu zal evolueren. De MBO zou echter duidelijk moeten zijn en door iedereen in dezelfde zin worden geïnterpreteerd.

Wanneer mogen we eindelijk de naar aanleiding van de MBO aangekondigde informatiecampagne verwachten ? Blijft 1 augustus 2000 de vooropgestelde datum ?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua (*Op de tribune*) : Ik wil hier allereerst benadrukken dat ik nog steeds zeer gelukkig ben met de inhoud van de bekomen milieubeleidsvereenkomst.

Het advies van de MINA-raad stelt, zoals u terecht hebt aangehaald, dat de nieuwe regeling ingewikkeld is en een aanpassing van Vlarem II vergt. Deze bemerking is niet nieuw, maar ze klopt nog steeds. Wij hebben tot nu toe enkel de sectorale voorwaarden aangepast. Dit was immers een noodzakelijke stap.

Dua

We weten maar al te goed dat Vlarem II op vele punten kan worden bijgestuurd. Het is dan ook onze bedoeling om Vlarem II aan te passen. Aan gezien het ons niet wenselijk lijkt om Vlarem II maandelijks te wijzigen, maken we momenteel een inventaris van probleempunten. Zodra deze inventarisatie voltooid is, zullen we tegemoetkomen aan de bemerking van de MINA-raad en zullen we Vlarem II aanpassen.

Mijnheer Van Baelen, uw belangrijkste kritieken op de regeling slaan op de onduidelijkheid voor de bevolking en de mogelijke onhaalbaarheid van de vooropgestelde deadline. De onduidelijkheid die u aanhaalt, is nog tijdens de onderhandelingen ontstaan. Er zijn diverse perslekken geweest. Deze lekken kunnen wellicht op rekening van mensen uit de sector worden geschreven. De krantenberichten die hier het gevolg van waren, hebben heel wat tegenstrijdige informatie de wereld in gestuurd. Het is echter te laat om hier nog wat aan te doen.

Momenteel wordt de informatie voornamelijk verspreid door middel van een brochure en door middel van een infolijn en van infomazout. Deze diensten hebben ondertussen 420 vragen ontvangen. Er werd me verzekerd dat deze vragen in grote mate onmiddellijk zijn beantwoord. Een aantal technische vragen zijn evenwel naar de administratie doorgestuurd. Het spreekt vanzelf dat die vragen pas iets later zijn beantwoord. Men maakt er alleszins werk van om alle vragen zo snel mogelijk te beantwoorden.

Het is net de bedoeling een oplossing te vinden voor de onhaalbaarheid van de vorige regeling. Men heeft me verzekerd dat het overvulstelsysteem op zich vrij eenvoudig is. Op het ogenblik dat men de tank opnieuw dient te vullen, moet er ook een overvulstelsysteem zijn en moet men een overeenkomst afsluiten met de leverancier. Ik denk niet dat deze regeling op het terrein veel problemen zal veroorzaken.

Er is wel enige verwarring inzake de controles. Er komt voor 1 augustus 2000 een controle op de overvulsystemen. Hierna komt er een diepgaande veiligheidscontrole. Deze laatste controle zal over een langere periode worden gespreid. Ik vermoed dat wij in de loop van de volgende maanden voor de burger de nodige duidelijkheid kunnen schep pen.

De voorzitter : De heer Van Baelen heeft het woord.

De heer Gilbert Van Baelen : Ik onthou dat er een foldertje is, en dat 1 augustus 2000 als streefdatum voor het plaatsen van de overvulbeveiliging wordt gehandhaafd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

MOTIE van de heren Ludwig Caluwé en Bart De Smet betreffende een belangenconflict – 298 (1999-2000) – Nr. 1

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de motie van de heren Caluwé en De Smet betreffende een belangenconflict.

De bespreking is geopend.

De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, voor het ogenblik is er in de kamer een wetsontwerp aanhangig onder de titel 'Wetsontwerp tot bepaling van de voorwaarden waaronder de plaatselijke overheden financiële bijstand kunnen genieten van de stad in het kader van het stedelijk beleid'. Het is merkwaardig dat over deze aangelegenheid nog maar weinig te doen is geweest. De federale regering die nochtans driftig communiceert over alles wat zij doet, denkt te doen, lijkt te doen en ooit nog wel eens wil doen, heeft hierover tot op heden in alle talen gezwegen. Dat alleen al maakt me achterdochtig.

Het gaat om een heel kleine wet van zeven artikels van een beperkte omvang. Maar indien men die wet goed leest, blijkt dat de gevolgen ervan wel eens fenomenaal kunnen zijn. De inhoud van de wet kan kort worden samengevat. Het parlement machtigt de koning om met gemeenten en OCMW's overeenkomsten af te sluiten, waardoor de federale overheid aan deze gemeenten, OCMW's en verenigingen die actief zijn in die gemeenten, subsidies kan verlenen voor projecten die te maken hebben met maatschappelijke integratie, tewerkstelling, bestrijding van de stedelijke criminaliteit en projecten die onder de bevoegdheid vallen van de Regie der Gebouwen. Dat laatste is ta-

Caluwé

melijk vaag, maar ik vermoed dat het gaat om vernieuwing van de stadskern.

Het advies van de Raad van State over deze kleine wet was vernietigend. Ik wil er u graag enkele passages uit citeren. Over de bevoegdheid van de federale wetgever zegt de Raad van State : 'Inzake financiering van de ondergeschikte besturen heeft de federale wetgever slechts een beperkte bevoegdheid behouden'. Hij kan deze bevoegdheid enkel uitoefenen indien er een duidelijke band bestaat tussen opdrachten die door gemeenten en OCMW's worden uitgevoerd en de bevoegdheid van de federale overheid. Ik citeer verder : 'De uitoefening van die bevoegdheid veronderstelt dat die opdrachten of taken op een nauwkeurige wijze en op voorhand worden gedefinieerd'.

De Raad van State zegt vervolgens : 'Toegepast op het om advies voorgelegde ontwerp, betekent dit dat de huidige tekst van artikel 2 voor kritiek vatbaar is omdat, enerzijds, de te financieren initiatieven niet duidelijk genoeg worden gedefinieerd als initiatieven die binnen het raam van door de federale overheid toevertrouwde opdrachten of taken dienen te worden ontwikkeld en omdat, anderzijds, onvoldoende tot uiting komt dat de toevertrouwde opdrachten of taken betrekking hebben op aangelegenheden die behoren tot de bevoegdheid van de federale overheid.

De bij wijze van verduidelijking in artikel 2 opgenomen opsomming van domeinen waarop de te ontwikkelen initiatieven betrekking kunnen hebben, vermag dat laatste gebrek niet te verhelpen. Het tegendeel is waar, aangezien die domeinen deels een reeks aangelegenheden bestrijken die tot de bevoegdheden van de gemeenschappen en gewesten behoren : zo raakt de maatschappelijke integratie tal van aangelegenheden die, onder de noemer bijstand aan personen, aan de gemeenschappen zijn toegewezen, zoals het beleid inzake maatschappelijk welzijn, het beleid inzake onthaal en integratie van inwijkelingen, of de jeugdbescherming. Zo ook kunnen bepaalde initiatieven inzake tewerkstelling het terrein betreden van de bevoegdheden die ter zake aan de gewesten toekomen.'

De conclusie van de Raad van State luidt dan ook dat artikel 2 van het ontwerp, in het licht van het voorgaande, moet worden herwerkt.

De Raad van State had nog een tweede belangrijke opmerking. Het orgaan vindt dat het ontwerp

slechts een zeer vage omschrijving bevat van de projecten die in aanmerking komen voor steun en in het geheel niets zegt over de voorwaarden die moeten zijn vervuld voor het verkrijgen van die steun. Ik citeer verder : 'Een dusdanige onbegrensde bevoegdheidsafstand, die betrekking heeft op de essentie van de te regelen aangelegenheid, roept niet alleen de zoëven uiteengezette bezwaren op bevoegdheidsrechtelijk vlak op, maar is eveneens moeilijk in overeenstemming te brengen met de grondwettelijke beginselen die het optreden van de wetgevende macht beheersen. Die beginselen vereisen dat de wetgever de basisregels vaststelt die de normalerwijze door hem te regelen aangelegenheden beheersen.'

Iets verder lezen we : 'Die vereiste van een betekenisvol optreden geldt des te meer, nu ook uit artikel 12 van de wetten op de rijkscomptabiliteit voortvloeit dat de essentiële bestanddelen van een subsidieregeling door de wetgever moeten worden bepaald, hetzij in een organieke wet, hetzij bij wijze van uitzondering, in een bijzondere bepaling van de algemene uitgavenbegroting. Conclusie is derhalve dat de aard van de te verstrekken steun en de essentiële voorwaarden waaronder die steun kan worden verleend in het ontwerp zelf moeten worden bepaald.'

Men kan zich natuurlijk afvragen of bij die tweede opmerking van de Raad van State het Vlaamse belang in wezen wel wordt geschaad. Als de Kamer haar bevoegdheden wil afstaan aan de regering, dan is dit weliswaar jammer, maar dan is dat de zaak van de Kamer. Is het dan nog een schending van het Vlaams belang ? Ik moet u dan echter wijzen op de context. Indien men dit zo goedkeurt, zullen we het nadien ook niet kunnen controleren. Deze vage wet komt volgens de Raad van State grotendeels op het terrein van de gemeenschappen en de gewesten. Op de overeenkomsten die men nadien afsluit met gemeenten en OCMW's en de subsidies die men nadien zal geven aan verenigingen bestaat geen controle meer : de openbaarheid valt weg. Mocht men dit vooraf moeten bespreken, bij de begroting of doordat men ter zake een wet moet goedkeuren, dan is die openbaarheid er wel en kunnen we waken over het Vlaamse belang. Maar hier overschrijdt men niet alleen verregaand de grenzen van zijn bevoegdheid, maar men krijgt ook een volmacht, waardoor ons alle controlemogelijkheid wordt ontnomen.

De federale regering heeft nauwelijks rekening gehouden met dit advies van de Raad van State. Ze heeft het geheel niet herwerkt. Er werd alleen een zinsnede aan toegevoegd : 'binnen de federale be-

Caluwé

voegdheden.' Het zou al te erg zijn mocht men uitdrukkelijk zeggen zich buiten zijn bevoegdheden te begeven. Hiermee geeft men echter geen gehoor aan het advies. Dit advies stelt immers dat aantonen dat men binnen zijn bevoegdheden blijft, veronderstelt dat men die opdrachten of taken nauwkeurig en van tevoren definieert. Het volstaat niet zich ervan af te maken met een algemeen zinnetje.

Wat is er hier eigenlijk aan de hand ? Door de staatsvorming in de jaren tachtig is de financiering van de gemeenten overgeheveld naar de gewesten. Dat maakte het mogelijk de bodemloze putten van Luik en Charleroi te dempen. Op het ogenblik dat het Waals Gewest zelf de verantwoordelijkheid moest nemen ter zake en een en ander niet meer kon afwentelen op de federale overheid, werden de noodzakelijke beslissingen op een moedige manier genomen om de tering naar de nering te zetten. Maar uiteraard zit het Waals Gewest op zijn tandvlees en hoopt het op een of andere wijze opnieuw middelen te krijgen uit de federale schatkist, die overwegend wordt gespijsd door de Vlamingen.

De tweede reden waarom men dit doet, is dat men ook heel wat dingen uitvoert die behoren tot de gemeenschapsbevoegdheden : sociale bijstand, maatschappelijke integratie of jeugdbescherming. Dat zijn zaken die in de grote Waalse steden eigenlijk door de Franse Gemeenschap zouden moeten opgenomen worden. De Franse Gemeenschap heeft daarvoor echter niet de middelen. Ze wenst niet naar de komende onderhandelingen te stappen als vragende partij voor het onderwijs, want daar zult u, mijnheer de minister-president, de fiscale autonomie tegenover plaatsen. Daarom wenst de Franse Gemeenschap haar eigenlijke bevoegdheden op een andere manier te laten financieren, namelijk door de federale overheid, die jeugdbescherming, maatschappelijke integratie en sociale bijstand als bevoegdheden zal gaan uitoefenen.

Dit zal niet rechtstreeks gebeuren, maar door de grote steden en de belangrijke gemeenten in Wallonië – en misschien ook in Vlaanderen – te financieren. Op die manier vermijdt men vragende partij te worden voor de komende onderhandelingen. We mogen ook de financiële injectie van het Sint-Elooisakkoord niet uit het oog verliezen. Als men dit allemaal doet, zal Vlaanderen vragende partij zijn bij de komende onderhandelingen, zeker na wat er nu allemaal gebeurt in het Vlaams onderwijs. De Franse Gemeenschap zal niet langer vragende partij zijn voor extra middelen.

Let wel, ik betwist de nood van een aantal grote steden niet. Ik denk ook dat de federale overheid daaromtrent soelaas kan brengen en een aantal dingen kan doen binnen haar eigenlijke bevoegdheden. We hebben het daarover al gehad. Ik denk aan de politiebevoegdheden. We stellen vandaag vast dat Antwerpen qua federale financiering voor zijn politie één achtste van de uitgaven zal krijgen, terwijl de meeste gemeenten in Wallonië een financiering van meer dan de helft van hun uitgaven uit de federale dotatie zullen krijgen. Als de federale overheid iets wil doen voor de grote steden, moet ze dit rechte trekken. Als ze daarvoor de middelen heeft, kan ze dit in de eerste plaats op deze manier financieren.

Wat is op dit ogenblik de stand van zaken van het voorliggende ontwerp ? Het ontwerp is gisteren goedgekeurd in de commissie. De amendementen van mevrouw Van de Castele en van de heer Leterme om vooraf toch het advies van de gewesten en de gemeenschappen te vragen, zijn verworpen door de meerderheid. Het ontwerp zal volgende week in plenaire vergadering voorliggen. We moeten dringend deze motie betreffende een belangenconflict goedkeuren. Op die manier kunnen we overleg plegen voordat daarover in de Kamer in plenaire vergadering wordt gestemd. Hopelijk kunnen we er zo voor zorgen dat de mogelijke nefaste effecten die uit dit ontwerp zouden kunnen voortvloeien, worden tegengehouden. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, in de federale Kamer ligt inderdaad een wetsontwerp voor 'tot bepaling van de voorwaarden waaronder de plaatselijke overheden een financiële bijstand kunnen genieten van de staat in het kader van het stedelijk beleid'. Dit wetsontwerp maakt een kaderwet uit die toelaat dat de federale regering subsidies toekent aan gemeenten en OCMW's om opdrachten uit te voeren die de federale regering in principe zelf zou moeten uitvoeren, maar die ze bij overeenkomst wil uitbesteden aan gemeenten en OCMW's.

Die opdrachten worden omschreven op het vlak van maatschappelijke integratie, tewerkstelling, bestrijding van stedelijke criminaliteit en projecten die onder de bevoegdheid vallen van de Regie der Gebouwen. Dat voorontwerp, dat in de Kamer werd ingediend, is voor advies voorgelegd aan de Raad van State. Die Raad van State heeft daar twee opmerkingen op geformuleerd.

Van Vaerenbergh

Volgens de eerste opmerking kan de federale regering slechts optreden binnen de bevoegdheden die ze heeft in het kader van maatschappelijke integratie, (binnen haar bevoegdheid inzake) tewerkstelling, (binnen het kader van haar bevoegdheid inzake het) bestrijden van de stedelijke criminaliteit en binnen het kader van projecten die vallen onder haar bevoegdheid inzake de Regie der Gebouwen. Het was de opdracht om dat te verfijnen.

Ten tweede wees de Raad van State het federaal parlement erop dat het in feite zeer grote bevoegdheden aan de federale regering gaf om dat allemaal uit te voeren. In het definitieve ontwerp wordt gesteld dat de federale regering enkel zou optreden binnen haar bevoegdheden. In de tekst zelf wordt gezegd dan men zich niet zou bemoeien met de bevoegdheden van Vlaanderen.

Het geven van grote bevoegdheden aan de federale regering is mogelijk, maar het komt dan de Kamer en de Senaat toe om te zeggen dat die regering te ver gaat.

Het huidige belangenconflict werd ingediend door de CVP. Ik wijs erop dat dezelfde problematiek reeds opdook bij de veiligheidscontracten. De regering-Dehaene stelde toen voor om wat men zelf als federale regering moest doen, toe te vertrouwen aan bepaalde gemeenten en steden en die daarvoor te betalen, zonder hierbij de bevoegdheden te overschrijden.

Vandaag vraag ik of het huidige probleem een belangenconflict is of een bevoegdheidsconflict. De CVP zegt dat het een belangenconflict is. Een belangenconflict ontstaat als een overheid zaken regelt die weliswaar tot haar bevoegdheid behoren, maar daardoor de bevoegdheden aantast van een andere overheid of diens werking benadeelt.

Het huidige federale ontwerp bepaalt dat men wettelijk gezien binnen de bevoegdheden zal blijven. Wij kunnen op dit ogenblik niet zeggen dat dit in de toekomst per definitie onhoudbaar zal zijn. Pas wanneer we dat vaststellen, kunnen we een belangenconflict invoeren. Op dat ogenblik kunnen we de Vlaamse regering erop wijzen dat de federale regering contracten heeft afgesloten over bepaalde zaken, zoals maatschappelijke integratie en tewerkstelling, die eigenlijk onze bevoegdheden zijn.

Op dit ogenblik kunnen we echter enkel concluderen dat de federale wetgever binnen zijn bevoegdheid blijft. Er is met andere woorden geen belan-

genconflict. De CVP beargumenteert haar belangenconflict eigenlijk door een bevoegdheidsconflict in te roepen. Het beleid dat Vlaanderen wil voeren inzake grootstedelijk beleid wordt niet doorkruist door het wetsontwerp. (*Rumoer*)

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : Mijnheer Van Vaerenbergh, ik wil toch even een paar dingen duidelijk maken. Ten eerste is elk bevoegdheidsconflict een belangenconflict. Er zijn enkel andere procedures om het te regelen. Hier is echter sprake van een echt belangenconflict. Ik heb dat niet gemotiveerd omdat ik denk dat het voor de hand ligt. Als de federale overheid wil opereren op de terreinen waarop de Vlaamse overheid initiatieven neemt ten aanzien van steden en gemeenten, of subsidies verstrekt aan verenigingen, dan kan dit ons beleid doorkruisen. Het Vlaamse beleid en de eigenlijke werking op het terrein kunnen haaks staan op de accenten die door de federale overheid worden gelegd.

Het minste dat men zou kunnen doen is verplicht advies vragen aan de gewesten en gemeenschappen, zodat zij er gegarandeerd bij betrokken zijn. Mevrouw Van de Castele heeft een amendement in die zin ingediend in het federaal parlement. Dat werd echter door de meerderheid weggestemd.

Hier is echt sprake van een belangenconflict. We zullen pas constateren of er een bevoegdheidsverschijding is door de volmacht die de Kamer geeft aan de federale regering, wanneer het beleid al in werking is, en we aan de gemeenten en de verenigingen moeten zeggen dat ze hun subsidies niet krijgen. We hebben immers niet meer de mogelijkheid om vooraf te controleren. Op dat punt is ons belang geschaad.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Mijnheer Caluwé, ik heb aandachtig naar uw uiteenzetting geluisterd. U hebt gesproken over een 'mogelijk belangenconflict'. Dat betekent dat de mogelijkheid bestaat dat er ooit een belangenconflict optreedt, bijvoorbeeld wanneer de federale regering op basis van deze wetgeving met een gemeente een akkoord afsluit waarmee ze duidelijk op het bevoegdheidsdomein van Vlaanderen komt. Op dit ogenblik is dat echter niet het geval. We kunnen het belangenconflict dus niet invoeren. Ook in uw tweede betoog hebt u gezegd dat er mogelijk een probleem zou kunnen rijzen, wanneer zij dat doet.

Hic et nunc is het belang van Vlaanderen echter niet geschonden, omdat er geen overtreding is van

Van Vaerenbergh

dat belang. De bevoegdheden worden niet bewust uitgeoefend om Vlaanderen te benadelen. Dat zal pas blijken wanneer de federale regering inderdaad een overeenkomst afsluit die indruist tegen de belangen, de politiek en de wetgeving van Vlaanderen, en tegen de uitvoering die Vlaanderen eraan geeft.

De heer Ludwig Caluwé : De Raad van State zegt dat men zich er zo niet vanaf kan maken. De procedure van het belangenconflict is bewust preventief bedoeld. Ze zorgt ervoor dat men kan overleggen of optreden vooraleer het kwaad is geschied. U pleit er nu voor om pas op te treden als het kwaad al is geschied. Wij pleiten ervoor om vooraf op te treden.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : U bent het met mij eens dat het op dit ogenblik geen bevoegdheidsconflict is. Het ontwerp bepaalt duidelijk dat men binnen zijn eigen bevoegdheid zal blijven. Tevens hebt u op dit ogenblik geen enkel bewijs dat men het belang van Vlaanderen welbewust wil schaden, of dat men in strijd met de Vlaamse politiek wil optreden. In de toelichting wordt duidelijk gesteld dat men een politiek zal voeren in convergentie met Vlaanderen. Hoe kunt u dan zeggen dat de bevoegdheden en de belangen van Vlaanderen zijn geschonden ?

De heer Ludwig Caluwé : Mijnheer Van Vaerenbergh, u bent bijzonder goedgelovig.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, we zullen deze motie steunen, omdat we van oordeel zijn dat in dit geval het belangenconflict kan worden ingeroepen. Ik zal niet alle argumenten van de heer Caluwé herhalen. Het is handig dat hij eerst heeft gesproken.

Met dit ontwerp gaat de federale overheid hoe dan ook een grootstedelijk beleid ontwikkelen en vraagt ze het parlement een zeer grote volmacht om een aantal contracten met gemeenten af te sluiten. Men spreekt van een geïntegreerd beleid, maar de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement doen dat eveneens. Het kan bijna niet anders dan dat die twee elkaar zullen doorkruisen. Bij de bespreking in de commissie van de Kamer werden de amendementen weggestemd die erop wijzen dat men best overleg pleegt met gemeenschappen en

gewesten. Het is dus duidelijk dat men het Vlaams beleid dreigt te doorkruisen en dat er een bevoegdheidsconflict dreigt. Het feit dat men er, na advies van de Raad van State, die paar woorden heeft aan toegevoegd, met name dat men binnen zijn bevoegdheden zal blijven, maakt geen enkele indruk. *(Opmerkingen van de heer Paul Van Grembergen)*

Het zou er nog maar aan moeten ontbreken dat men in een wetsontwerp zou zetten dat men bewust buiten zijn bevoegdheden treedt.

De Raad van State heeft er bijzonder duidelijk voor gewaarschuwd. Ik neem aan dat het ontwerp dat nu wordt besproken in de Kamer, de uitvoering is van het federaal regeerakkoord. Ik lees daarin onder het hoofdstuk 'Leefbare grootsteden' : 'De volgende jaren zal een maximale inspanning worden geleverd om een beter leef- en woonklimaat in deze wijken tot stand te brengen. In samenspraak met de plaatselijke bevolking vereist dit een globale en geïntegreerde aanpak, onder meer op het vlak van de veiligheid, de mobiliteit, de huisvesting, het versterken van het economische en sociale weefsel en het aantrekken van nieuwe investeringen.'

Hier zijn dus een pak gewestelijke bevoegdheden bij. Het regeerakkoord gaat verder : 'De regering zal door middel van een samenwerkingsakkoord met de gewesten zo'n beleid uittekenen.'

Vandaag stellen we vast dat de federale regering naar het federaal parlement gaat met een zeer vage omschrijving van subsidiëring van steden en gemeenten om een aantal projecten te financieren. Als amendementen om dat minstens in overleg te doen, worden weggestemd, is het wel duidelijk dat er een en ander schort, dus is ons belang effectief geschaad.

Nu komen we weer in de discussie die waarschijnlijk eeuwigdurend zal zijn, namelijk die tussen belangenconflict en bevoegdheidsconflict. Er is een onderscheid, zowel inhoudelijk als chronologisch, tussen een belangenconflict en een bevoegdheidsconflict. Een belangenconflict ontstaat als drievierde van een parlementaire assemblee meent dat haar belang is geschaad door een wetgeving die in een andere assemblee in behandeling is. Dat is een louter politieke uitspraak van een assemblee. Als het Waals Gewest tegen het repressiedecreet het belangenconflict inroept, dan kan een buitenstaander zich afvragen : hoe kan in godsnaam het belang van het Waals Gewest daardoor zijn geschaad ? Het heeft er zelfs geen betrekking op, noch qua bevoegdheden, noch qua personen. Toch is dat zo

Van Hauthem

omdat drievierde van de Waalse Gewestraad dat nu eenmaal vindt. Dan begint de procedure te lopen die werkelijk preventief is.

Het bevoegdheidsconflict wordt niet politiek beslecht, maar juridisch. Er is ook een chronologisch verschil. Het belangenconflict doet zich voor tijdens de wetgevingsprocedure, het bevoegdheidsconflict nadien.

De wetgever heeft op geen enkel ogenblik gezegd wat de motivatie moet zijn voor een belangenconflict. De afwezigheid van de verplichting om het te motiveren – we doen dit uiteraard wel om het eigen parlement te overtuigen – betekent dat de vrees voor een bevoegdheidsoverschrijding evengoed een grond kan zijn om een belangenconflict in te roepen dan om welke andere reden ook. Het ene sluit het andere niet uit, precies omdat er een chronologisch verschil is tussen de twee. Er is één uitzondering : als de Raad van State in een advies op een ontwerp van decreet of wetsontwerp zou zeggen dat er manifest een bevoegdheidsoverschrijding is en het verwijst naar het Overlegcomité dat binnen de veertig dagen moet beslissen. Dan wordt de procedure van het belangenconflict gedurende veertig dagen geschorst. Voor de rest is er geen overlapping in tijd tussen een belangenconflict en een bevoegdheidsconflict.

Mijnheer Van Vaerenbergh, u zegt dat het niet opgaat om een belangenconflict in te roepen op grond van een eventueel bevoegdheidsconflict, maar u doet hetzelfde. Wat is uw stelling ? U zegt dat er geen bevoegdheidsconflict is omdat in de wet duidelijk staat dat ze binnen hun eigen bevoegdheden zullen blijven. Dat wil daarom nog niet zeggen dat er geen belangenconflict is, want zo haalt u de twee door elkaar.

U zegt dat er geen bevoegdheidsconflict en dus geen belangenconflict is. U voegt daaraan toe te zullen afwachten wat de federale regering in het kader van deze wet zal doen. Wat zullen we dan doen indien de federale regering op onze bevoegdheidsterreinen komt ? Een bevoegdheidsconflict inroepen ? Neen, dat kan dan niet meer aangezien men met een KB niet naar het Arbitragehof kan stappen. U zult dan de Vlaamse regering vragen een belangenconflict in te roepen ! U gaat dus precies doen wat u ons nu verwijt en u gaat dit doen omdat dit de enige mogelijkheid is die u dan nog rest.

Bevoegdheidsconflict en belangenconflict worden hier misschien door elkaar gehaald. Ik herhaal daarom nogmaals dat een belangenconflict een politieke uitspraak is van een assemblee waaraan eventueel een bevoegdheidsconflict ten grondslag kan liggen. Er kunnen echter ook andere redenen zijn. Mijns inziens zijn ze in dit geval allebei aanwezig. Het is echter niet omdat er eventueel een bevoegdheidsconflict zou kunnen dreigen dat dit een reden zou zijn om het belangenconflict hier niet in te roepen. Dat is dus niet het geval. Bovendien zouden we weinig kans maken bij het Arbitragehof indien we het dit wetsontwerp zouden voorleggen. Het is immers zo vaag gesteld dat er tekstueel geen bevoegdheidsoverschrijding is. We zouden daar dus geen enkele kans maken.

De enige kans die we nog maken, mocht het inderdaad zover komen, is aan de Vlaamse regering te vragen om, op grond van de gewone wet van 9 augustus, het Overlegcomité bijeen te roepen om beslissingen – in dit geval van de federale regering – op te schorten met het oog op overleg.

Wij vragen dus het belangenconflict in te roepen. Dan kunnen we tenminste duidelijkheid krijgen vermits de twee parlementen dan bijeenkomen. Dan kan er tenminste overleg worden gepleegd om na te gaan wat nu precies de bedoeling is en om te vragen of het de bedoeling is te werken in overleg met gemeenschappen en gewesten. Met dit document weten zelfs de federale parlementsleden niet hoe de vork precies in de steel zit omdat ze de federale regering carte blanche geven. Hoe zouden wij het dan kunnen weten ? Het belangenconflict speelt hier dus wel degelijk.

We hebben hier ook het belangenconflict ingeroepen voor de gerechtelijke kantons. We viseerden toen een ontwerp waarbij amendementen verworpen zijn die een vorig wetsontwerp, later wet geworden, niet wijzigden zoals wij dat wilden én dat ondertussen nog steeds aanhangig is bij het Arbitragehof. Een mooier voorbeeld van vermenging tussen belangenconflict en bevoegdheidsconflict kan ik niet vinden.

Tot besluit wil ik benadrukken dat er genoeg argumenten zijn om ten aanzien van dit bijzonder wazige project van de federale regering en ten aanzien van dit bijzonder wazige wetsontwerp – dat wel een geïntegreerd stedelijk beleid als doelstelling heeft, maar waarbij men automatisch het beleid van de Vlaamse regering zal doorkruisen en onze bevoegdheidsterreinen zal betreden – het belangenconflict in te roepen. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : We stellen duidelijk vast dat er op dit ogenblik geen bevoegdheidsconflict is. Bovendien zijn we op dit ogenblik eveneens van oordeel dat er evenmin een belangenconflict is, omdat we niet vertrekken van het feit dat andere autoriteiten of overheden de bedoeling hebben onze belangen te schaden. Dat zou bij voorbaat een kwade trouw veronderstellen en dat vind ik op dit ogenblik al te vergaand.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, onze fractie is van oordeel dat dit parlement de nodige waakzaamheid aan de dag moet leggen als het gaat om zaken die betrekking hebben op onze bevoegdheden en onze belangen, maar die in het federaal parlement ter stemming worden voorgelegd.

Ook in de voorbije legislatuur, toen we nog in de oppositie zaten, hebben we steeds als eersten benadrukt dat een belangenconflict een bijzonder gevaarlijk instrument is. We moeten heel omzichtig omspringen met dit instrument. Tijdens de vorige legislatuur hebben we het slechts één keer gebruikt. Voormalig minister Martens drong er toen zelf bij het parlement op aan de procedure voor een belangenconflict in te luiden. Een confrontatiebeleid voeren, is geen goede strategie voor Vlaanderen.

De heer Van Vaerenbergh heeft er reeds op gewezen hoe moeilijk het is om te bepalen wat een belangenconflict is en wat een bevoegdheidsconflict. Ik zal de uitleg niet overdoen, maar dat bij deze tekst een belangenconflict wordt ingeroepen, is niet correct. Er is immers slechts sprake van een eventueel vermoeden van conflict. Uit de tekst blijkt duidelijk dat de federale overheid binnen de eigen bevoegdheidsfeer wil blijven. We kunnen bijgevolg enkel vermoeden dat de federale overheid op termijn eventueel haar bevoegdheden kan overschrijden of onze belangen kan schaden. Aan de hand van de tekst hebben we geen enkele reden om een belangenconflict in te roepen.

Met een geïntegreerde aanpak op het vlak van sociale integratie, veiligheid en tewerkstelling is bovendien niets verkeerd. Als iedereen binnen de grenzen van zijn bevoegdheden blijft, is het een goede zaak dat op de verschillende niveaus een poging wordt ondernomen om een geïntegreerd beleid te voeren ten aanzien van de gemeenten. Het

veronderstelt wel dat de federale regering overleg pleegt met de Vlaamse. Het is niet meer dan normaal dat de twee niveaus met elkaar spreken.

De heer Caluwé heeft een goed argument aangehaald. Doordat het om een ruime kaderwet gaat, wordt de controle van de federale overheid afgezwakt. Dat kan niet worden ontkend. Als men op een geïntegreerde wijze wenst te werken, is overleg noodzakelijk. Als het overleg tot stand komt, zal dat automatisch tot gevolg hebben dat de Vlaamse regering kan controleren of de beslissingen al dan niet in ieders belang worden genomen.

In het licht van deze constructieve manier van werken, vragen we om een beroep te doen op de federale loyaleiteit. We mogen niet vertrekken vanuit een sfeer van wantrouwen of confrontatie, noch uitgaan van een eventueel vermoeden. We moeten op een positieve en constructieve wijze proberen samen een oplossing te vinden voor het probleem. Mijn fractie is helemaal geen voorstander van het invoeren van een belangenconflict.

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : Mijnheer de voorzitter, ik wil een misverstand uit de wereld helpen, want zowel de heer Van Vaerenbergh als de heer Denys zien de zaak verkeerd. Uit gemakzucht hebben we het de hele tijd over een motie omtrent een belangenconflict. Het is echter niet juist dat een dergelijke procedure pas start als er sprake is van een belangenconflict. Integendeel, de Bijzondere Wet bepaalt uitdrukkelijk dat het om een procedure gaat ter voorkoming van een belangenconflict.

Zowel de heer Denys als de heer Van Vaerenbergh vertrekken van het standpunt dat er nog geen sprake is van een belangenconflict. Ze hebben goede hoop en willen niet te kwader trouw zijn. Toch stellen ze dat waakzaamheid geboden is, omdat de bepalingen misschien toch een aanleiding tot belangenconflict zouden kunnen vormen. Volgens de Bijzondere Wet moet de procedure worden toegepast als een dergelijke aanleiding mogelijk is. De procedure moet immers worden ingezet om een conflict te voorkomen. Daarom moeten we nu overleg plegen met de federale overheid. We moeten eisen dat de bepalingen worden gepreciseerd, zoals ook de Raad van State vraagt.

Het is trouwens al de tweede keer dat de federale regering en de meerderheid in het federaal parlement een advies van de Raad van State over een bevoegdheidsaangelegenheid, zonder meer naast zich neerleggen. De federale overheid deed dit ook

Caluwé

met betrekking tot de Sint-Elooisakkoorden. Toen ging de Raad van State ervan uit dat een tweederdemeerderheid nodig was, maar de federale overheid trok zich daarvan niets aan.

Nu zegt de Raad van State dat er sprake is van een bevoegdheidsoverschrijding en dat de tekst moet worden herwerkt. De federale meerderheid trekt zich daarvan opnieuw niets aan, behoudt de tekst en voegt er slechts drie evidente woordjes aan toe.

De heer André Denys : De federale regering heeft wel degelijk rekening gehouden met de essentiële opmerking van de Raad van State dat ze binnen haar bevoegdheden moest blijven. Ze heeft de tekst in die zin aangepast.

Waakzaamheid betekent niet noodzakelijk dat men in confrontatie moet gaan. Dat het Vlaams Blok van een belangenconflict een politiek instrument probeert te maken, dat begrijp ik. Maar ik wil de CVP ervoor waarschuwen dat niet als oppositietechniek te gebruiken.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer Denys, ik wil nog een tweede misvatting uit de wereld helpen. Een belangenconflict inroepen is een politieke daad van een parlementaire assemblee. De grond van dat belangenconflict speelt eigenlijk geen rol.

Men kan hier als motivering aanhalen dat er een bevoegdheidsconflict zou kunnen ontstaan. Maar u en ook de heer Van Vaerenbergh draaien de zaak om. U vindt in de tekst geen bevoegdheidsconflict – en dat klopt – en u besluit daaruit dat er evenmin een belangenconflict is. Die redenering gaat natuurlijk niet op.

De heer André Denys : Ik wil de discussie over belangenconflict versus bevoegdheidsconflict later aangaan, maar zoals de tekst nu voorligt, is er geen sprake van een belangenconflict. We moeten respect tonen voor de federale loyaliteit. We moeten de zaken met een gemengde bevoegdheid in alle sereniteit behandelen en zorgen dat de Vlaamse belangen niet worden geschaad.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Iedereen is het erover eens : hier is geen sprake van een bevoegd-

heidsconflict ! Doorkruist dit wetsontwerp de uitvoering van het Vlaams stedelijk beleid ? De heer Van Hauthem vraagt om een politiek antwoord ! ? Wel, het antwoord is neen, en dat is een politiek antwoord !

De heer Joris Van Hauthem : Voormalig premier Dehaene lanceerde ooit de volmachtwetten voor onder meer de sociale zekerheid. De VLD heeft hier toen een belangenconflict ingeroepen omdat die overdracht van macht het Vlaamse beleid niet mocht blokkeren. De VLD heeft toen een motie ingediend om een belangenconflict in te roepen. Hetzelfde fenomeen doet zich nu weer voor. We krijgen een soort van kaderwet voorgeschoteld waardoor de regering een zeer ruime bevoegdheid krijgt en eventueel op ons terrein kan komen. We verkeren in een parallelle situatie, maar toen zat u in de oppositie en nu zit u in de meerderheid.

De heer André Denys : U mag er alle verslagen op nalezen, we zijn altijd zeer voorzichtig omgegaan met het instrument belangenconflict. Ook nu kiezen we niet voor confrontatie. We pleiten voor samspraak tussen de twee regeringen met het oog op een correcte en geïntegreerde uitoefening van deze bevoegdheden.

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer de voorzitter, collega's, in dit debat worden twee zaken, bevoegdheidsconflict en belangenconflict, door elkaar gehaald. Voor alle duidelijkheid, een bevoegdheidsconflict ontstaat als een overheid duidelijk haar eigen bevoegdheid overschrijdt en zaken regelt die niet tot haar bevoegdheid behoren.

Een belangenconflict ontstaat als een overheid zaken die tot haar bevoegdheden behoren op een dergelijke wijze regelt dat het beleid van een andere overheid wordt doorkruist. Dat fundamenteel onderscheid is belangrijk. Dat blijkt ook uit de wijze waarop dergelijke conflicten moeten worden beslecht.

Een bevoegdheidsconflict wordt beslecht door een jurisdictionele overheid, namelijk het Arbitragehof. Een belangenconflict wordt op politieke wijze beslecht, in dit geval door het Overlegcomité.

Een tweede element dat hier voortdurend wordt vermeld, maar niets te maken heeft met een belangenconflict, is dat de federale regering in het be-

Dewael

trokken ontwerp een vrij grote bevoegdheid naar zich heeft toetrokken.

Door discussies over bijzondere machten of kaderwetten hebben we ervaring met de vraag of de uitvoerende macht geen te grote bevoegdheid heeft gekregen van de wetgevende macht, indien het ontwerp zou worden goedgekeurd. Op basis van het advies van de Raad van State zijn een aantal verduidelijkingen aangebracht. Maar het belangrijkste is te weten of er op dit ogenblik gewag kan worden gemaakt van een conflict. En dat is duidelijk niet het geval. Indien men dat toch zou doen, voert men eigenlijk een zuiver intentioneel proces.

Men kan wel een en ander voorkomen door het amendement te aanvaarden dat is ondertekend door de heer Leterme en mevrouw Van de Casteele in de plenaire vergadering van de Kamer.

In dat amendement staat dat de betrokken programma's ons voorafgaandelijk voor advies of goedkeuring moeten worden voorgelegd. Ik had gisteren telefonisch contact met de betrokken minister en heb gesuggereerd dat het aanvaarden van dit amendement een meerwaarde zou zijn voor de tekst van het betrokken ontwerp.

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : Ik moet de heer minister-president teleurstellen. Dit amendement werd gisteren in de commissie weggestemd. We zijn nog niet toe aan de plenaire vergadering. Ik vind het belangrijk dat de minister-president het amendement Leterme-Van de Casteele steunt, dat opnieuw wordt ingediend in plenaire vergadering. Het kan daar de steun krijgen van de meerderheid en de federale regering.

Minister-president Patrick Dewael : Ik kan me natuurlijk niet mengen in het verloop van de procedure in de Kamer.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? *(Neen)*

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over de motie houden.

AANPASSING VAN DE PERSONEELSFORMATIE VAN HET ALGEMEEN SECRETARIAAT**Bespreking en stemming**

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de aanpassing van de personeelsformatie van het Algemeen Secretariaat.

De bespreking is geopend.

Mevrouw De Maght-Aelbrecht, secretaris, verwijst naar het verslag.

Vraagt nog iemand het woord ? *(Neen)*

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat de aanpassing van de personeelsformatie van het Algemeen Secretariaat eenparig is aangenomen ? *(Instemming)*

Dan is aldus besloten.

AANPASSING VAN HET STATUUT VAN HET PERSONEEL VAN HET ALGEMEEN SECRETARIAAT**Bespreking en stemming**

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de aanpassing van het statuut van het personeel van het Algemeen Secretariaat.

De bespreking is geopend.

Mevrouw De Maght-Aelbrecht, secretaris, verwijst naar het verslag.

Vraagt nog iemand het woord ? *(Neen)*

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat de aanpassing van het statuut van het personeel van het Algemeen Secretariaat eenparig is aangenomen ? *(Instemming)*

Dan is aldus besloten.

AANPASSING VAN DE RECHTSPOSITIEREGELING VAN DE MEDEWERKERS VAN DE VOORZITTER, VAN DE LEDEN VAN HET UITGEBREID BUREAU, VAN DE FRACTIES EN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

Bespreking en stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de aanpassing van de rechtspositieregeling van de medewerkers van de voorzitter, van de leden van het uitgebreid Bureau, van de fracties en van de Vlaamse volksvertegenwoordigers.

De bespreking is geopend.

Mevrouw De Maght-Aelbrecht, secretaris, verwijst naar het verslag.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat de aanpassing van de rechtspositieregeling van de medewerkers van de voorzitter, van de leden van het uitgebreid Bureau, van de fracties en van de Vlaamse volksvertegenwoordigers eenparig is aangenomen ? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende dringende maatregelen betreffende het lerarenambt – 269 (1999-2000) – Nrs. 1 tot 4

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende dringende maatregelen betreffende het lerarenambt.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
64 leden hebben ja geantwoord ;
19 leden hebben zich onthouden ;
26 leden hebben neen geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
65 leden hebben ja geantwoord ;
21 leden hebben zich onthouden ;
27 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Croes Lisette
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Martelaer Ann
De Schepper Claudine
Declercq Veerle
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Feytons Freddy
Gatz Sven
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Helsen Koen
Hermans Margriet
Janssens-Vanoppen Simonne
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky
Malcorps Johan
Moreau André
Peeters Leo
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Ramoudt Didier
Sannen Ludo

Voorzitter

Schepens Cis
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Nieuwerkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Caluwé Ludwig
 Coens Joachim
 De Meyer Jos
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Demeester-De Meyer Wivina
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Kindermans Gerald
 Laurys Jan
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Taylor John
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van den Brande Luc
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Rompuy Eric
 Vanleenhove Gilbert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
 Boutsen Mathieu
 De Lobel Hilde
 De Reuse Herman
 De Roo Johan
 Demol Johan
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Geraerts Jean
 Huybrechts Pieter
 Librecht Julien
 Lootens-Stael Dominiek
 Penris Jan
 Strackx Felix
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

De heer De Roo heeft een stemafpraak met de heer De Batselier, voorzitter.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Carl Decaluwé en Tuur Van Wallendael c.s. houdende wijziging van artikel 3 van het decreet van 17 maart 1998 houdende regeling van het recht op vrije nieuwsgaring en de uitzending van korte berichtgeving door de omroepen – 122 (1999-2000) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet van de heren Decaluwé en Van Wallendael c.s. houdende wijziging van artikel 3 van het decreet van 17 maart 1998 houdende regeling van het recht op vrije nieuwsgaring en de uitzending van korte berichtgeving door de omroepen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Voorzitter

Einde van de stemverrichtingen.

Zie hier het resultaat :

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
114 leden hebben ja geantwoord.

Aers Wilfried
Becq Sonja
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Boutsen Mathieu
Browaeyts Jozef
Caluwé Ludwig
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Croes Lisette
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Lobel Hilde
De Loor Herman
De Martelaer Ann
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Roo Johan
De Schepper Claudine
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Declercq Veerle
Demeester-De Meyer Wivina
Demeulenaere Julien
Demol Johan
Denys André
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Feytons Freddy
Gardeyn-Debever Gisèle
Gatz Sven
Geraerts Jean
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Grouwels Brigitte
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Heeren Veerle
Helsen Koen
Hermans Margriet
Huybrechts Pieter
Janssens-Vanoppen Simonne
Kenzeler André
Keulen Marino

Kindermans Gerald
Lachaert Patrick
Laurys Jan
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Librecht Julien
Logist Marcel
Loones Jan
Lootens-Stael Dominiek
Maes Jacky
Malcorps Johan
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Moreau André
Peeters Leo
Penris Jan
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Schepens Cis
Schuermans Eddy
Stassen Jos
Strackx Felix
Suykens Lucien
Swennen Guy
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Jul
Van Baelen Gilbert
Van Cleuvenbergen Riet
van den Abeelen Marc
Van den Brande Luc
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Duppen Jan
Van Eyken Christian
Van Goethem Roland
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
van Kessel Ingrid
Van Looy Jef
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwerkerke André
Van Overmeire Karim
Van Rompuy Eric
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandenbossche Dany
Vandenbroeke Chris
Vanleenhove Gilbert

Voorzitter

Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wille Paul
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van decreet eenparig aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Carl Decaluwe, Bart De Smet, Ludwig Caluwé en Jos De Meyer, mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche en mevrouw Wivina Demeester-De Meyer betreffende het stimuleren van autoluwe initiatieven

– 238 (1999-2000) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heren Decaluwe, De Smet, Caluwé en De Meyer, mevrouw Tyberghien-Vandenbussche en mevrouw Demeester-De Meyer betreffende het stimuleren van autoluwe initiatieven.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 110 leden hebben ja geantwoord.

Aers Wilfried
 Becq Sonja
 Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Boutsen Mathieu
 Browaeyts Jozef
 Caluwé Ludwig

Ceysens Patricia
 Coens Joachim
 Cordeel Marc
 Croes Lisette
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Lobel Hilde
 De Loor Herman
 De Martelaer Ann
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Roo Johan
 De Schepper Claudine
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Declercq Veerle
 Demeester-De Meyer Wivina
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Feytons Freddy
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Geraerts Jean
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Heeren Veerle
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Huybrechts Pieter
 Janssens-Vanoppen Simonne
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Kindermans Gerald
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Librecht Julien
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Malcorps Johan
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Moreau André
 Peeters Leo
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo

Voorzitter

Sarens Freddy
 Schepens Cis
 Schuermans Eddy
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 Van Cleuvenbergen Riet
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Goethem Roland
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vanleenhove Gilbert
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wille Paul
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van resolutie eenparig aan. De resolutie zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MOTIE van de heren Ludwig Caluwé en Bart De Smet betreffende een belangenconflict – 298 (1999-2000) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van de heren Caluwé en De Smet betreffende een belangenconflict.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 45 leden hebben ja geantwoord ;
 1 lid heeft zich onthouden ;
 64 leden hebben neen geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 48 leden hebben ja geantwoord ;
 1 lid heeft zich onthouden ;
 65 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Becq Sonja
 Boutsen Mathieu
 Caluwé Ludwig
 Coens Joachim
 De Lobel Hilde
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Demeester-De Meyer Wivina
 Demol Johan
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Geraerts Jean
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Huybrechts Pieter

Voorzitter

Kindermans Gerald
 Laurys Jan
 Librecht Julien
 Lootens-Stael Dominiek
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Penris Jan
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Strackx Felix
 Taylor John
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van den Brande Luc
 Van der Poorten Mark
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Vanleenhove Gilbert
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Croes Lisette
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Martelaer Ann
 De Schepper Claudine
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Feytons Freddy
 Gatz Sven
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique

Gysbrechts Peter
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Janssens-Vanoppen Simonne
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Schepens Cis
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijk Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Nieuwkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

Zich ONTHOUDEN heeft :

De Roo Johan

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op dinsdag 30 mei 2000 om 14.30 uur voor het wekelijkse vragenuur.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 16.51 uur.*
